

گوداره‌ی مرمریلا

« قانع »

چاپی دوه‌م

سه‌رپه‌رشتی له چاپدانه‌وی
وریاقانع

۱۹۷۰ ی زاینسی

چاپخانه‌ی رایه‌پرین - هه‌یمافی - شەرقای کاره - نه‌له‌فونه ۴۰۹

گودلہ دی مر مر ویا

بہندی یہ کہم لہ دیوانی خوالی خوشبو قانع

چاپی دووہم

سہرپہرشتی لہ چاپداندہوی
وریا قانع

۱۹۷۰ ی زاینسی

لہ سہر ٹہرکی (ٹہبو بہ کر ٹہمہد سولہیی) چاپ کراود

پایمانی رایہ پین - ہیمانی - شہ قای کاوہ - نہ لہ فون ۷۰۹

وینەیی - قانع -

★★★

وینە کەم هەل بگرە کوردە ، با بێی بو یادگار
با بێنی یادگارم ، پاشی خوم بو روژگار

کوردە ئەم سەر مە سەریکە ! پرر ئە سەودای نیشتمان
چاوە کانم بو کزی کوردانە ئەشکی دێتە خوار

ئەم دەمەم هەر ئەو دەمەس ، هاواری هوزم پی ئە کرد
گویم هەر ئەو دوو گوی یە یە ، ئەی بیست سەدای گریان و زار

دەستە کانم هەر بە ئاهو نالهووە ئەمدان لە یەك
گە لە تەپلی سەرمەدانو ، گاهی سێنەیی پرر جەخار

پەنجە کەم ئەو پەنجە یە ، کاتی کە پینوسی ئە گرت
شێعری کوردی پی ئەنوسی ، هەر لە یەك هەرتا هەزار

دل هه ره ئه و ده نکاله گوشته سى دائما پرر بوله زون
جهر گه که م چه شنى که باب به بو کزى کوردى هه ژار

لاقه کانم هه لگري لاشه ی زه بونو پرر خه م
يا به شوین نانا ئه روى ، يا له ده سى دوژمن فیرار

قانا ئه م دهردى سه ریه هه ره به ته نها تو نه بو
ئیشى هه روا داخو دهرده چه رخی کونى روزگار

پشکەشە بو : -

- هەموو کوردیکی ئەدەب دوست . .

- ئەوانە یادی ئەم شاعره ههزاره ئەکە نهوه .

وریاقانە

پيشه کی

له بهر ئه وهی له دیوانه شیعره یه کانی تری خوا لی خوشبو قانعا
میژووی به سهرهات و ژیا نی نو سراوه ، به پوستان نه زانی که
دیسان له چاپکردنه وهی ئهم بهنده دا به درژی له سهری بروین . .
ته نیا ئه لین قانع ناوی محمده و کوری شیخ عبدالقادی دولاشی
مه ریوانه ، له سالی ۱۸۹۸ ی زاینی له دی (ریشین) « ۱ » له بناری
شاره زور هاتوته دنیاوه و له ۱۹۶۵ دا له دی (لهنگه دی) له شلیر
کوچی دواپی کردوو . . گه لیک به رهه می چاپ نه کراوی له پاشس
به جیماوه . . چاپی یه که می ئهم دیوانه ی له سهر ئه رکی مه عاریف
پهروه ر ماموستا (علاءالدین سجادی) چاپکرا چاپی دووهه می کاک
« ئه بو به کر سهید احمد سوله ی » ئه رکه که ی گرته ئه ستوی خوی
چونکه ئیمه خومان له بهر ده سکورتی توانای ئهم خزمه ته گه وره یه مان
نیه . . ئیمه به و په رری دلسوزی یه وه پیشکهش به خوینده وارانی
ئه که یین و داوامان ئه وه یه که خوینده واره کانی شمان ریزی
خوی پی به خشن . .

سلیمانی

وریسا قانع

۱۹۷۰ زاینی

« ۱ » — هه رچه ند له دیوانه کانی تریا و نو سراوه که له دی
(که ولوس) له دایک بووه به لام ئه وه بو مه بهستیکی تایه تی بووه .

خوا په رستی

وهره باوهر بکه کورده ! خوايه خالقي دانا
به تهنه لفظي (کاف و نون) جيمي ماسيوای دانا
ئه و دنده رهمه تي زوره ، گوناھي وه حشي مځوو کرد
ئه و و دنده خاوه ني قه هره ، که دینی سه ند له به رسیسا
له سفره ی نهمه تي تیرن ، تیورو ، جني ی و ، ئنسان
له خه تي ئه مری دهر ناچن سه ماوو . هه ورو ، خاڅر ، با
نمونه ی شیده تي قه هری خوايه ئاگری دوزه خ ! !
نیشانه ی لطفی په زدانه به هه شتو که و شه ری ئه علا . .
که مه یلی بی به بت تاش ئه دا کور مثلی ئییراهیم
وه یا « کور نوح » به بی دینی ئه خاته غه رقی نه جینا !
له بیم و ده هه شه تي خوايه که ئاو ساتی سکوت ناکات
به بی ئه ستون هه لی داوه له سه رمان گونبه دی خضرا
وه یا تو عاقلی و لازم به وه عظو ته رییه ت ناکه ی
به عه قلی خوت ته ماشاکه له صنعی ره بی ، بی هه متا
ئه گهر خو دل ره قی و باوهر به شعری قانعی ناکه ی
له بهر ته سکینی قه لبی خوت برو پرسس که له لای مه لا

درودی پیغه مبه ر

سوره تي « وه الليله » باسی زولفی شاهه نشا ئه کا
صاد جلوه ی چاوی کالی هه زره تي والا ئه کا
ده ستی من داوینی تو ، یا هه زره تي « .خير البشر »
من ! سه کی ئه و مه که مه یلی سوره تي « طه » ئه کا

بو نیشانه‌ی عیزه‌تی یاسین به بانگی به‌رز ئه‌لی
 باسی میعراجی شهریفی « الذی اسری » ئه‌کا
 بی ته‌ماشا که له ده‌شتی عزه‌تا بو قریبی حه‌ق
 که‌ی ته‌لیفون یاخوته‌لسز کاری وا خیرائه‌کا
 چاو له قونجانی له خاڤو گه‌یی‌یه عهرشی باره‌گا
 ده‌ک فیدای نالی بوراقت بم که کاری وا ئه‌کا
 مه‌حزی خه‌رقی عاده‌ته‌شاهم که چو بو لامه‌کان !
 وه‌رنه‌ هه‌رلا مه‌یلی خوی بی ، دیده‌نی ئه‌علا ئه‌کا
 غه‌یره مه‌حصوره عه‌زیزم ، باسی میعراجی ره‌سول
 گه‌ر ئه‌ره‌ستو بی به‌یانی وه‌صفی کا بیجا ئه‌کا
 قانعی ئومیدی ره‌حمی توی نه‌بی بی توشه‌یه
 روژی مه‌حشر ، روو له لطفی حه‌زره‌تی له‌ولا ئه‌کا

په‌روشی دل

ئه‌ی کوردی سه‌را سیمه‌ له هه‌ر ژورو له‌ خوارا
 وه‌ی سه‌ر کزو ئاشفته‌ له دیهاتو له‌ شارا
 من چون نه‌گیریم هینه‌ کزو خوارو زه‌لیلی
 سه‌رتا به‌ قه‌ده‌م غه‌رقی له‌ ناو توزو غوبارا
 ئه‌ی کومه‌لی کوردانی هونه‌ر وه‌ر چه‌ عه‌جایه‌ب !
 بی ره‌ونه‌قن ئه‌مرو له‌ هه‌مو سوچو که‌نارا
 کویستانی وه‌ته‌ن خوینه‌را ئه‌مرو شتاوی
 پاره‌ جگه‌ری کورده‌ گولاله‌ی له‌ به‌ هه‌را
 کوا غه‌یره‌تی مه‌ردانه‌ نه‌ بو کاکی عه‌شایه‌ر ؟
 کوا جورئه‌تی شیرانه‌ له‌ ناو چیخو ده‌وارا ؟

زور عهیه له بو لاوی وهتهن بهرگی « چویتلی »
یگانه له گهل « خوشکی » له سهر خوی له هسارا
(قانع) بهسه ئهمشینه بهتهنهاوو بهبی کهسس
خو کرده ، نه خوا کرده ، که ههر کورده له تارا !! !

« تی هه لکیش له گهل خواجه حافظ »

ئه گهر شهو بیه سهر جیگهم بهوا تاقهی کراسی غارا
(به خال هندوشی بخشیم سمرقندو بخارارا)
وتم پی ی کوی به دل تویه ؟ به عیشوه پی که نی و فهرموی :
(کنار اب رکن ابادو گل گشت مصلی را)
سهرو زلف و بروو چاووخهت و خالوله بی له علت
(چنان برداندر صبر از دل که ترکان خوان یغمارا)
نه تهنها من له ره مزی تاقی میحرابی بروت ناگهم !
(که کس نگشودو نگشاید به حکمت این معمارا)
سهلامم کرد له یاری خوم ووتی : ههی « ناعلیک » ئه بله
(جواب تلخ می زید لب لعل شکر خارا)
که حوسنی یوسفم بینی سهعاته ن بوم موحه قهق بو
(که عشق از پرده عصمت بیرون ارد زلیخا را)
به مثلی شه کرو چابی یهک صفایان لی نهینراوه
(جوانان سعادت مندو پند پیر دانرا)
ره واجی ده فتهرت قانع ئه بی مونکر چلون بی با
(که بر نظم تو آفشانده فک عقد ثریا را)

«دوو باره تی هه لکیش»

تا کو ئیسته یازی من بوو روی به ناحق وهر گهران
(چیت یاران طریقت بعد از این تدیر ما)
واعظا ئه مرو له بهر چی ؟ مه نعی مه ی نوشیم ئه که ی
(روبسوی خانه خمار دارد پیر ما)
شیتی عه شقم گهر به زلفی مشکبوی قه یدم بکا
(عاقلان دیوانه گردند از پی زنجیر ما)
ئه ی سه نه م ! سه رتا به پا توماری دهرسم مه دخی توس
(زین سبب جز لطف خوبی نیست در تفسیر ما)
ئا هی سه رد م تیرو ، چه وتی قامه تم هه ر وهك که وان . .
(ره حم کن بر جان خود ، پر هیز کن از تیر ما)
ئه ی ره قیب بوچی به هانه ی بی وصالیم تو یی ؟
(کین چنین رفته است از روز ازل تقدیر ما)
بوچی بی ره حمی عه زیزم خوت پیاریزه له جوشی
(اه اتشی بار سوزد ناله شبگیر ما)
بعد از این قانع له شور بی مه ی ده می غافل نیه
(چون خراباتی شون یار طریقت پیر ما)

«شیوه نی نیشتمان»

هه وری به ختی کورد سانه شیوه نو گریار ئه کا
ناله نالی بی که سانه جه رگو دل بریان ئه کا
دهنگی قیزو هوری خه لقه دیت له ژیر چه رخی ره مان
ئا هی مه زگومان ی برسی عالهمی ویران ئه کا

دو کله قرچې د ورونی بی جل و بهرگو ژيان
 بو به هورو وا به سهر کيوانه وه سه يوان نه کا
 هينده جاري بوو له چاوي کوردستان فرميسکي خم
 بي ته ماشاکه هه زاران تانجه ورو سيروان نه کا
 بو حه لاله مالي من ، يا بوچی فهرزه کوشتم
 دهک خه جالته بي دروزن چون وهها پيلان نه کا
 که سس نه لي لافاوي تاوه تاوي سوري شيوه سور
 حويني ئالي بهندي جهرگه شوه ني بابان نه کا
 (قنعي) فيکري به جاري سهر ف نه کا بو هوزده کي
 نهک وه کو (يارو) خه يالي سهر في چاو قليان نه کا

هونراوهی کاتي گه نجی

خوا ره حمي به حاله کي له ده سس نه شوخه بي په روا
 که سولحي ناکري بو من ، به دوو سه د مه حکه مه ي کو برا
 نه وه نده وه حش و سهر مه سته به سهر سه د لاشه ي کو ژراو
 وه کو تا هوي به ده ست هاتو به خه مزه و نازه وه نه روا
 سبه يني روژي ميزانه دياره قاتلم کي يه !
 له نالي که وشي تي فکرن که نه مرو پي ي به دلما نا
 نه روا دوو باره قوربانه له بو کوشتاري عوشاقي
 هه زاران تي ري برژانگي له ناو قه وسي بروي دانا
 نه جهل تو بمکوژه و گوريش ده با زوو ريژه ريزه م کا
 که به لکو بم به خاشاکي به ري درگانه کي له يلا
 ته ماشاي رومه تي تو که م نه خوينم سفوره تي والشس
 به يادي زولفي پر چينت له (واليلي اذا يخشي)

به بی سودر نه تیجه (قانما) وهك نهی نه نالینی
له گور ههر گیز نه بینراوه وهفا بوبولبلی شهیدا

« دلی کونه م »

دلی کونه م خه یالی وایه دهردی تازه پیدایه کا
به پشته کومه وه عه قلی گوزشتهی کون ریسوا نه کا
به پیری فیر پلاو خواردن نه بم دهسس بو دهم نابهم
خه یالی خاوه چون کوتر هه وای نه خچیری عه نقا کا
له کیوی یستونی عه شقه دا فهر هادی بهد به ختم
وه لهو شیرینه کم مه یلی دلی په رویی کسرا نه کا
به سه رهاتم ودکو مه جنونه نه ماما عه شقی پیر ئاموز
به دیانی که وتوو عاشق له جیاتی عشق بیجا کا
بناغهی زهدی تیک دامو ووتی من گهر مه سیحیش بم
کریدارم نه بی مه یلی ته جه لای نوری عیسا کا
دهسم برد سوخمه کهی لابه م ته ماشای باخی سینهی کم
ووتی نهی بی نه دهب عاصی له جه نه ت چون ته ماشا کا ؟
نه زانی یارب مه یله رهق بی بهد گوهه ر په ی په ی
خه یالی وایه نه ربابی مهی و مه یخواره ریسوا کا
نه گهر (قانع) له لافی عشقه دا که للهی به جوششس بی
هه زار مه جنون و سنعاتیش به زهوقی شیعی شهیدا کا

« دهردی سه م »

سه رم دهردی سه ری توش بو که دوی روانیم به دولبه ردا
دلم سه هوی گرانی کرد که خوی بهر شیپی خه نجه ردا

به عه قلی خوم قیاسی چاوی نهو شوخه م به نهخته ر کرد
 به عیشوه چاوی بهرزو کرد هه زار جونی به نهخته ردا
 مه لای بی شورو بی زه وقیش به عزمی په ندی بومن هات
 که یاری دی له من به دتر دلی بهر نوکی نه شته ردا
 و وتم بلبل به دینی خوت گولت پی چاکه یا کولمی ؟
 به بانگی ئاشکرا بلبل دوو سه د ته عنهی له شهس په رر دا
 سو ئالم کرد که بوچ چه رخی فه له ک و ا شیت و شه یدایه ؟
 ووتی من تیری برژانگم له جه رگی بورجی نه خزهردا
 به شمشیری بروی جه رگی له ت و پت کردم و فه رموی
 هه تا قهوسی بروی من بی چه ئیشت ههس له مینه ردا ؟
 به چاوی بی غه رهز کاکه ته ماشای شیمری (قانع) که
 هه موی وهک له عله تیکهل بن له گهل ملیونکی گه وهه ردا

ئه م خاکی مه ریوانه وه کو جه نه تی خه ضرا
 پرریه له مه له ک په عنی خه جی و فاتم و عوزرا
 ئه م خاکی مه ریوانه وه کو خلدی به رینه
 ئه م خاکی مه ریوانه وه کو عه رشی موعه لالا
 ئه م خاکی مه ریوانه برا گوردی سه فایه
 ئه م خاکی مه ریوانه وه کو زروهی ئه عالا
 ئاو ساردو هه و سولک و فه رهح به خشن و عه تر دار
 بو خوشش تره درکی له دوو سه د نه رگی شه هلا
 پیوانی هه موو ژیره و ژنانی هه موو عاقل
 بیرانی هه موو ره ندو منالی هه موو دانا

مهستانه سيفهت سهف نه به سن گه وره کچانی
 زيننده ترن کاکه له سهه تاوسی زيب
 يا خود به مهسهل که بکی دوری جيلوه فروشن
 بی باک له هر تهغه وه کو دایکی مه سیحا
 گولزاره هموو دهشتو دهرو شهر به ته ناوی
 گویا تو نه لی زه مزه مه یا که وسه ری نه علا
 کانی که ره مو مه خز نهی نه سراری سه داقهت
 یا وهك سه دهفی پرر له دوررو دانه یی په کتنا
 بو زامی خهفهت مه ره مه سه یرانی مه ریوان
 پرریه له وهتهن خواه وه کو قانعی دانا

((چاوی مهستی))

دوه له عه شقی چاوی مهستی حهز له هر په روین نه کا
 دهم به یادی لیوی زه ووقی تالی خوی شیرین نه کا
 من به بی ئومیدی وه سلی بیستونه مه سکهم
 نهو به بی په رویشیرو نازشی شیرین نه کا
 داغمه ی دهردی فیراقت شینه بویه شین نه کهم
 بورده باری باری میجنهت شین نه کا چون شین نه کا ؟
 بولبلی گولزاری کولمی تو که روحی عاشقه
 که ی خه یالی ژاژو په رر ، یا سوسه نو نه سرین نه کا ؟
 چینی زولفی خاوی چین چینت بخه یته گهر دنی
 گه ب به له علی ئاوو دارو تف له چیی چین نه کا
 تو که قه سری جه نه ته رووت فهرموو سا بو رووتی روون
 (ادخلوها قانعین) نه گریجه کهم په رږین نه کا

گهر ره قيب مه نهم بکا بو گبان فدایي قاسدت
 روسته می مه یدانی عه شقت چون به گوی ی گور گین نه کا
 نهی شه هه نشاهی سه ریرو ته ختی هه ر حوسن و جه مال
 حه یفه بو تو حاکی چاوت دلم غه مگین نه کا
 هاتفی دوینی وونی (طوبی لك) یا «قانی»
 تو شه هیدی یاری واعظ سه هوه کا ته لقین نه کا

((نهی وه تن))

نهی وه تن دهر دت له دلم زامی سه د خه نجه نه کا
 و برینی جه رگی له ت له ت ئیشی سه د نه شته نه کا
 چون به قور بانت نه بم بو مه نزه ری پرر قیمة تت
 درك و دالت تف له لاله و سوسه نو عه نهر نه کا
 گهر میانست دهك نه نالی بو هه و شیرینه کی
 قامه تی گه وره کچانی گپ به نه یشه کهر ، نه کا
 دوو شه تان و قه لبه زی به فراوی شاخ و داخه که ت
 بی درو وه لالا له ئاوی زه مزه م و که وسه نه کا
 نهی وه تن خاکت به حورری دهس که ری بو تاجی سه ر
 تازه کی مه یلو خه یالی تاج یا نه فسه نه کا
 نهی وه تن داخی گرانم نه و که سه ی و اتوی فروشت
 دیکه تی ریشی نه دهی ، عه یه ن له جادوو گهر نه کا
 نهی وه تن نانت حه رامه بو نه وهی روزی مه صاف
 کوله ته یاره و بریقه ی نیزه وو په یکه نه کا
 نهی وه تن یاخوا بژی بو ئیفتیخاری (قانی)
 «قانعش» یاخوا بژی چون سنه تی گه وهه نه کا

((گله یی له چهرخ))

سه یری چهرخی چهرخه کونه چون به نا راستی گهرا ؟
ره حم قهت ناکا به مفلس ، شهرم قهت ناکا له شا
نیمچه سورری دا له سهر مه یلی مه لا مفتی هزار
لای به لای شیخی ته ریقهت کرده وه بو به ههرا
ئیسته کهش واهاته سهر بازاری قووه ی کاره با
زیگری زاهد تیکه له باسینه ما باسی نه ما
روو له لوقمانی زه مانه وهر گهری ئه یکا به کهر
کلکی کهر به رزو بکا ئه یکا به لووتی ئارد به با
که وته سهر باری غه زه ب چهن پادشای کرد به هه تیو
هاته سهر باری که ره م چهن هیچو پوچی کرد به شا
گیژه لوکه و گهرده لولی دا به سهر قاجاریا
که وکه بی سه د ناسری هاویشه ناو گیژی فه نا
بو برووزی جهره هری ریوی ئه فه وتینی پلنگ
پشتی شیری کرد به جیگهی نیشتنی دله به با
هینده عه کسو و دون په رسته بو نه بونی (قانمی)
ریشه کیشی کرد به جاری ده بده به ی شیری خوا

((قوربانی))

قوربانی ئه م خاکه یه ئه م روحه له بهرما
سوزی دلی پرر دهرده که خولیایه له سهرما
ئاماده ی مه یدانم و ئه م بهرگه که پوشیم
کهنه نه وه ک چاکه تو پاترگه له بهرما

کورد کورده هه موو فیکری دلم روژی سکونه ت
 کورد کورده هه موو ویردی زوانم له سه فهر ما
 هیندهم به کزی دیوه له نه شرافی ولایت
 خه وفم نیه نه سلا له دوو سه د گیزی خه ته ر ما
 من هات که سه فی عه سکهری کوردانه نه بینم
 خیری نیه نه سلا له هه موو نوری به سه ر ما
 بو دفعی عه دو نامه وی شمشیرو کلاو خود
 دوژمن به خوا غه رقه له خویناوی جگه ر ما
 من هیچم که لی نایی مه گه ر هه ر وه کو (قانع)
 شیوه ن بکه مو لیتهی ئەم خاکه به سه ر ما
 ((هه ناسه م))

هه ناسه م هینده مه غروره له با ره شس مه رحه با ناکا
 به غه یری دل که مه سکنیه خه یالی ماسوا ناکا
 نه زانی چاوی تو دایم له خوینی دل منا مه سه ته
 به بیماری نه مینیتو پزیشک هه رگیز دهوا ناکا
 هه نا ثابت نیه ره نگی وه فا هه ر خوین دل زانی
 له په نجهی دولبه رم بر روانه قهت مه یلی هه نا ناکا
 نه وه ند تینوم به لیوی تو به شیریش گه ر لهت و کوت بم
 ته سه للامه به ئاوی تیغو روحم هه لوه لا ناکا
 به فاره تخانه که ی قه لبم به قووه ی جازبه ی نه بروت
 له لیفون خانه یه لازم به قووه ی کاره با ناکا
 نه گه ر حوسنت به عامی بی منیش و ا شیت و شه یدا نیم
 به شوعله ی روژ په روانه سه ما هه ر وه ک چرا ناکا

ئه گر (قانع) به ئومیدی وصال بی بی چ بی سوده
له گولزاری که واکب کهس گولاوی پرر به ها ناکا

« گول »

گول که مه یلی دولبه ری بی مشتیری پیدای ئه کا
دل که کهوته عشق بازی زاهدی ریسوا ئه کا
ماله کهم دار الجنونه ، خسته خانهم بو ئه بهن ؟
عشق دهر دیکه که دوو سه د سهر ته ییب شه یدای ئه کا
بم کرری چهرخی زه مانه گهر له خهم سه هوی زله
بو مه تاعی بی به ها کهی مامه له و سه ودا ئه کا
بویه عوریان ناگهریم دامین ئه گهر پرر بی له خوین
رهنگی ئالو والی لیوی دولبه رم پیدای ئه کا
ناویرم ههر گیز خه یالی لیوی تو بگرم له دل
چون وتارت هینده تاله دل ته واو ریسوا ئه کا
گهر ته ماشای جی دهی تیغی بروی خوی کا له دل
عاشقی ئه بروی ئه بی ههر خوبه حو هه یجا ئه کا
(قانعی) چون کهوته فکری دل به ری کوشتی به خهم
کوشته ی یاره له گورا دهردی دل ئینشا ئه کا

« دلی ماتهم »

بسویه دل دایم لیباسی ماتهمی واله به را
خانه خوی به ناروا دوکهل له مالی بی دهر
گهر سه رم دانیم له ریت ئه وسا خه لاسی موده عیم
کی به ده عواچی له گهل لاشه ی گوژاری بی سه را

قهت خهفت ناخوم به لومه‌ی دوزمن و تانه‌ی ره‌قیب
 میوه رن‌ک‌ی به‌رد نه‌خا هرگیز به‌داری بی‌به‌را
 زه‌وقی دل مه‌تلوفی تاله‌هینده تالی چه‌شتوو
 نابینی له‌زهت له وه‌صلی شه‌هد ، یا خود شه‌که‌را
 خوم په‌نای چالاکی عشقم خست له ده‌س هیجرانی یار
 له‌م مقاما کوشته که‌متر واه‌ده‌ر تا سه‌نگه‌را
 تا فواره‌ی زوخی جه‌رگم قرمه‌کاته‌ه‌وزی دل
 نانوارم جاری تر هرگیز به‌ه‌وزی که‌وثره‌را
 زوهدی (قانع) بو به‌جی هینانی نه‌مری حق‌نیه
 بوته‌سه‌لای دوری نه‌بروی یاره‌واه‌مینبه‌را

(نه‌لی)

تو نه‌لی‌ی پاشکه‌وتوی نه‌ی کورده‌ک‌هی نا کامیاب
 قهت به‌سوکی تی مه‌فکری مال ویرانه‌ی دل خراب
 تا‌کو من بووم روسته‌مم بو روژی همله‌و که‌شه‌کش
 سه‌ر کزی گورزی گرانی بولون هزار نه‌فراسیاب
 نه‌و مقام و نه‌زمه من بووم کی له‌شه‌ئی هه‌ل نه‌سا ؟
 هه‌ر له‌نوح و ده‌س به‌ده‌س تا هاته‌ده‌وره‌ی ئینقلاب
 ماجه‌رای کاوهم به‌یان که‌م به‌ردی ره‌ق نه‌تویه‌وه
 چی به‌سه‌ر خاکی عه‌جه‌م هینا له‌شورو اضطراب
 یا (که‌ریم خان) م‌چلون بو من نه‌لیم تو خوت بلی !
 چون له‌خاکی فارسه‌کانا که‌وته‌سه‌ر قه‌ه‌رو عیتاب
 یه‌زدی جوردم یه‌زدی کوردانه‌نه‌بی چون و ن‌بی
 کی هه‌تاوی بو نه‌شاریتو له‌ژی‌ر په‌رده‌ی نیتاب

(قانما) باسی له حالی گیوو گو درزم بکه
تا له داخا دل به جاری نه بوه ته لوبله ی که باب
(تی هه لکیش)

له عیشا وهخته بو جان یتته سهر لسه
(که امه ناگهان دلدارم امشب)
له فویژی شیوه وه من شیتو شه ییdam
(بحمدالله نکو کردارم امشب)
به راتی چهند ساله ئاره زوم بو
(رسید از طالع بیدارم امشب)
وه کو من کی ئه بی موحتاجی حوسنت ؟
(زکات حسن ده حق دارم امشب)
درمختی ئاره زوم وا پرر سه مه ر بوو
(ز بخت خویش بر خوردارم امشب)
ئه ترسم (قانمی) ئاگریکی تی چی
(از این شور که در سردارم امشب)

« ئارده لانی »

لازمه شهر و به یانی کومه لی عالی جه ناب
خانه دانی ئارده لانی خاوه نی تیغو ته ناب
باسی بابا ئارده لانت بو بلیم چون زاتی تو
ساکنی گول عه نه رو بهك حاکمیکی کامیاب
تایه فه ی گورانه ئه سلی خه لکی خاکی شاره زور
پایته ختی شاری زه لمه شاهیدی قه ولم کتاب

یادگاری پاشی خوی ناوی کلوله بی درو
 پاشی نهو ئه لیا سو و خضرو بابلوی خاوه ن عیتاب
 منذریك و دوو حه سه ن خضریکی تر ، ئه لیا سو دوو
 مسته فا ، خانو ، عزیزو ، ئه حمه دی عاشق روباب
 ئینقرازی ئارده لانی هیچ نه بو ئیلا غرور
 قه هری هیچو پوچی زورو کبری بی حه دو حساب
 (قانعا) باسی له وه صفی کورده کانی تالشی
 یینه پیشو تا بزائن چاک بوون یا خو خراب ؟

« زولفت »

زولفت وه کو مارو سه ری زولفت چزی عه قه رب
 په رچهم وه کو سالداتی عروسن به موره ته ب
 ساقی وه ره ئه مرو به فیدای چاوی خومارت
 بوم تیکه قه ده ح له ب زه ری گولناری له با له ب
 برژاسکی له سه ر سه فحه بی دل نوکی قه له م بوو
 زوخاوی دلی پرر شه ره رم چه شن موره که ب
 غائب نه بوی ئه ی دوست له دلما به ده قیقه
 گه ر چی به ئه مه ل جازی نه بو بم به موخاتاب
 بو به زمی سه فای مه یکه ده که ی عاشقی رووی تو
 خوینی جگه رم بو مه ی و ، دل ئاله تی مه شه رب
 ته خمین که ری ئه م چه رخه وتی : چاوی هه سیره س
 غه رقی عه ره قی خه جله تی خوی ماوه تو که و که ب
 بروانه چلون (قانعی) به ده بخت ، به بی سود
 هه ر له حظه ئه کا ته جرو به بی یاری موجه ره ب

« دل پاکی »

مهمنه دهيه نهما به هونه ره عقله مقامات
شيخي هيه لکن به عياداته کرامات
دل پاکی له گهل هم وهتنت لازمه کورده
حوبی وهتنت روکنه ، له ئه رکاني عيادات
بوسوودی وهتن خزمنه تی خهلقی وهتنت که
(حب الوطني) توشهيه بو روژی مهجازات
نهم نهمره له سهر کوللی کهسی لازمه نهما
هیندی به بهدهن هیندی به پول هیندی خه یالات
بو ئیشی وهتن دهوله تی خوت سهر فی وهتن که
کهی نه قسی ئه بی عیلمی مه لا قمت به سوئالات ؟
زه حمت نیه لای ئه هلی ئه ده ب زه حمتی میلت
کهی تاله له بو ده فعی ئه لم جی ده واجات
ئوستادی غه زهل حه یفه ئه گهر غه یری ئه دیی
ده فته ر بگری جه م بیهستی شیعو غه زه لیات
(قانع) که تو بو داکی وهتنه خزمنه تی نا کهی
راستوبه برو ، مزگوتو دهس که به مناجات

[وهسیت بو خه نجه ر]

ئه گهر خه نجه ر به خه نجه ر پاره پاره ت کهن له سهر ده عوات
نه لی ئوف هه ر بلی ئوخه ی کهوا ئاواته کهم پیک هات
گهره کنه وارسى من بی حه یاتى جاویدانیت بی
حه یاتى جاویدی روله به چاکی بوت بکه م ئیسیات
له رى خاکی وهتن کوژرای شه هیدی فی سبیل الله
شه هیدیش زیندووه دایم به نه صی زاهری ئایات

له کاسبی کاسبی شیخ به ، له صنعت دا وه کو غریبی

به گوشتو گو کوری شاری به زه حمت وه کوری دیات

نه نه قلیمی هونه ر مهندي له ملکي نوکته دوزيما

یه کیکتان جیگه دارم بی که زوتر دهس به مه تلب کات

(نهی کورده ! . .)

نهی کورده ده با بهس بی ئیتر باری ره زالت

حاصل که له ئهم عومری خساراته نه دامت

گوی شل مه گره بو وتی پوچ و سه فاهت

نهی سه به سه تاکه ی له سهرت ماوه جه هالت

چاو هل برره نهختی به سه رهفتاری قه باحمت

سه د داخو دوو سه د ده رده که وا عومرت به باده

تو سه ر کزو داماوو همو دوژمنت شاده

هم سوده خصوصیت که بی سوده ده لاده

حه یوانی نه گهر جی ی له وه ری خوشت مراده

یا گهر به شهری پیره سه فی عیلمو درایهت

بروانه له نه وراقی همو و عیلمو شهریمهت

تی کوشی له بو که شفی همو و به حری حقیقت

نوقصانی نه بی چی بی برا ؟ عیلمی ته ییمهت !

که ی کوفره نه گهر فیری بی صنعت و حکمت ؟

که ی مهنه له تو هه ردوو به ئاثارو به ئایهت ؟

پیاوی نه نوی دائیمی هه ر زیگری خوا نه کا

روژ روژو قورئانو به شه بانگ و سه لار نه کا

باوهرر مکه قهت نانی به ئهم جوره په یاکا

بايع نيه خالق كه رزق يسمو شراكا
 ئاسانه بيارى به دوعا نه بووه به عادت
 ناسراوى ولاتانم و چاك دياره كه من چيم
 بى سودو به بى كه لكه وه كو توكللى دار ييم
 چون بى هونهرم موده تى ئه يام به برسيم
 ته عقيبى غهره ز ناكهم و دوژمن به كه سى نيم
 نادانه نه قيزه ي ئه وى دانا به ئيشاره ت
 ئه ي كورده هموو شيوه نى من گشتى به تويه
 بو تويه كه قانع جگه رو قلبى به سويه
 بروانه له ئه شمارم ئه گهر هوشه ت به خويه
 مفتى غه زه لت توبى خوا كامى درويه ؟
 به س خوت كه به جى تانه وو ته كدير و مه لامه ت

(كچ)

كور به بى شك هه ورى تاله هه وه كو پهروينه كچ
 كورر وه كو خاشاك و خاره سوسه نو نه سرينه كچ
 بو نه خوشى دهردى عاشق دوكتهرى شافى كچه
 كور وه كو ههنگى دررنده شانەى ههنگينه كچ
 خوين رژانن مه يل ئه كه ي فهرمو وه ره سه ر سه یری كور
 دل به ره حم و لاشه نه رم و نازك و رهنگينه كچ
 كچ كه كه وه ته راوه كورر ئاسانه كور گرتن له لای
 بازى ته رلان و ته وارو واشه وو شاهينه كچ
 كور كه زور چاك هه لكه وى فهرهاده يا مهجنونى شیت
 كچ له په رده ي خيصه تا له يلايه يا شيرينه كچ

گهر حهوا نه بوایه ئیسته شس ئاده می بو بی وه جاسم
 بو زیادی ئاده می زاد مایه یی ته ئینه کچ
 هر که سی مه یلو خه یالی حفظی ئیسلامی بکا
 بو به خیری باخی ئیمان هر وه کو په ژینه کچ
 کچ که وهختی کورر ئه یینی (قانعی) په یدا ئه کا
 جا که وا بو کور به هیچو قابلی ته حسینه کچ

« نهی دولبهری »

نهی دولبهری قه د عه ر عه ری سه رداری هه موو شوخ
 مه جوبی هه موو عاله م و نازداری هه موو شوخ
 یهك نكته له ئه سراری نه زاكته بنوینه
 وهك بهختی ئه من رهش بکه بازاری هه موو شوخ
 نو دولبهری عه یاری له بازاری ته ماشا
 باجگیری له هر سه لته نهت و باری هه موو شوخ
 تیری نیگه می چاوت ئه گهر مه یلی عه دهم بی
 ویرانی ئه کا یهك نیگه هت شاری هه موو شوخ
 ئوستادی قه دهر ره سمی قه دی تویه له ده سیا
 بویه که وهما لهت لهته په رر گاری هه موو شوخ
 زوانه ی گرری دوریته دلو جه رگی سوتان
 بی باکه دلم بو شه رره ی ناری هه موو شوخ
 مه ستانه سیفهت روو ئه که مه چولو بیابان
 خوم دور ئه خه مو ئه مرو له ئاساری هه موو شوخ
 بی تامه برا شیعی من و نیگته ی (قانع)
 بازاری نهما دهفته رو ئه شعاری هه موو شوخ

« دل پاکی »

به خيلي بو ئه بهی کاکه به هاوسه
به ناحق بو به شینی دل براده ؟
دلت با پرر له پشکو بی وه لیکن
به زارت ئاو بریژه وهك سه ماوه
غریب ئازاری ئیشی قورره نهی که
مه که گوررت به پشکو خوت سه منده
به تالی موی موحه بهت فیل ئه بهستی
به زور بهن ناگری کوتر به وه وه
ئه گهر چی خه لقی تاله تو شه کر به
چ خوشه پیکه وه چای تال و شه کر
جه زای چاکه به چاکه چاکه چاوم
به دیشی بی چاکه چاکه کاکي سه روه
که تو خوا پیی عه تا کردی گه لیک مال
مه ریژه قینی خوت هه رگیز به ره نجیه
وه کو (قانع) بناغه ی فیتنه جویی
له که لهت با نه بی شیری دلاوه

[گهردوون]

وا دیسان گهردون هاته قیزو قار !
باران ئه رژینی وهك هه وری به هه
ئاخو ، کام ولات ئه کا یه خته سار ؟
یا کام درك و دال ئه کا به گولزار ؟
ئیشی هه ر وایه ، ده و رانی غه دار

سا. لی من دهم وشك تو تیراو ئەکا
سالی وشکه دیم به بهراو ئەکا
سالی باشی فەلا نان برراو ئەکا
ئاه، که فەلەک شالوجاو ئەکا

لەسەر هیچ باری ناگری قەرار

کائەدا به سهگ ئیسقان به بارگیر
پیریژن بو کور کچ ئەدا به پیر
پارە بو رەزیل دەسی بلای فەقیر
وەحشی به دل خوشس، عاقل مەند زویر

فەلەک هەی نەژیت لە روی روزگار

چەندە قین و قار ناحق ئەنویسی
دلی چەند هەژار بی هیچ ئەشکینی
پشت لە پیاو ئەکا نا پیاو ئەدوینی
به چولهکە ی حیز واشە ئەرفینی

دەک پشتت شکی چەرخێ چەپ کردار

تو هەر ئەو چەرخێ قەیت مەجنون کرد
کەلە ی فەرهادت وە جامی خون کرد
چەن نەوجەوانت تو سەرنیگون کرد
خاکی کوردانت وە یستون کرد

سینە ی خوسرەوت درری تا به خوار

قانم لە دەس چەرخ چەپگەرد چی ئەکە ی ؟
هاناو هاوارت بو لای کی ئەبە ی ؟
ئەگەر راسس ئەکە ی تی کوشی سا دە ی !

ئەم رىگە دورە بەلكو بىكەى تەى

بو كوردى مەزلوم بىكەوتە كار

(چوار چوار)

چوار شتن ئەمرو كە بونە نەگبەتى كوردى مەزار

جەھل يەك بى عەقلى دوو دل پىسى سى داوا چوار

مەنمى پىشكەوتن ئەكەن لەم خاكمانە چوار گرو

خان يەك سەردار دوو بەگزادە سى ئاغدا چوار

نايەلن بو خوم رەھەت بىم سەربەخو تاوى بژىم

ئەجنەبى يەك مامە دوو ئەقپاى سى كويخا چوار

من لە داخى سەر كزى ئەم مېلەنە چوار دەردمە

سىل يەك مالارى دوو چاو كويرى سى ئىسقا چوار

يادگارى رەنجى پەنجەى كوردەكانە چوار ئەساس

قەسر يەك ئاراس دوو شامات سى بەغدا چوار

فەخرە بومىن ئىفنىخارو حورمەتى چوار تايەفە

زەند يەك گەلباخى دوو شىروانى سى مىدىا چوار

باز بوم بالى شكانم چوار بەلای نەحسى خراپ

خانەقا يەك تەكىە دوو عەمامە سى عابدا چوار

چوار سىفەت مەوجودە بو من بويە هيچ كەس نايەويم

(قانى) يەك شىمى دوو روخوشى سى مەللا چوار

[بو ھاورى مەريوانى]

ئەى مشفقى دىرىنە لە ھەر كار خەبەردار

ئەى عاشقى دىوانو غەزەل بازى و اشعار

ئەى مەرھەمى زامانى دلى خەستەوو خەمبار

داماوو سهرا سيمه له دهس گهر دشی دهو وار

یادی وه ته نت لازمه تا ماوه بههار (؟)

مه شهوره که بهم فوسله ته لین فوسلی گولانه

وه عدهی تهره بو شادی و تهریخی دلانه

بلبل به نهوا مه دج و نه ناویژی چلانه

وه ختی فهره ج و به زمی هموو پیرو جوانه

گول مهست و فولهك مهست و زهوی مهستی جنون کار

شهونم وه کو دورر دانه له سهرا دانه تکاوه

یا خهرمه نی ته لماسه له سهرا لاله رژاوه

واله وه کو بوکه ، که به گول سوامه دراوه

خوینی دلی عاشق له سهرا هم خاکه پژاوه

سهرا و که ژو کیوو چه من قرمزو گول نار

داوینی چیا بهرگی زومرره د له بهرایه (؟)

چل تاجی گولی سوری شکوفه ی له بهرایه

دوکانی چه من حسحه سی (قاز) ی له دهرایه

دارانی جیهان پاکی سهرا سهرا له بهرایه

بادام و بهرو په لکو دهو من بی بهرو بهردار

توررک وه کو عاشق له هموو داری ته نالی

بو وه سلی گوله بلبلی بی چاره ته نالی

خاشاکی دهری باخی به چاوانی ته مالی

وهك قاتلی گیراوه له بو سوچی ته لالی

بهخ بهخ له ههوا وهی له زهوی ههروه کو گول زار

لافاوه به لیشاوه له هه ورازو له تهختا

شەوبورە کە خوش بویە لە بن دەربەنی سەختا
لاولاولە کە پیچراوە بە قەد شاخی درەختا
قەقبەیی کەوی دل گەرمە لە بی وەخت و لە وەختا

هەیی هەیی چە زەمانیکە لە بو نەفسی خەتاکار ؟ !

سەف سەف بەسەفا گەورە کچی تازە رەسیدە

لەنجە ئەفروشن وەکو ئاهوی رەمیدە
وەك حوری رضوانو لە جەنات گوزیدە
بو کوشتنی عوشاق گەهی قەددی خەمیدە

تیری نیگەهی چاوە بە دل ئەیخەنە سەرکار !

عالم بە یەکا دین و دەچن هەر وەکو مەحشەر
بەك یەك بە مەسەل مانگ و یەکی هەر وەکو ئەختەر
هەندی گولە ئەمما چ گولە ؟ وەك گولی شەس پەر
لوقمانی زەمان شیت و نەما هوشی لە سەر سەر

ئەگریجەیی چین چینه بە حەلقە وەکو رەشمار !

بەزم و تەرەب و دانسە لە هەر دەشت و سەراوی
رەقص و فەرەح و کەیفە لە هەر گەنج و پیاوی
مەیی خواردن و بەخشانە لە هەر کال و کولای
وینەیی قەدی یارانە لە هەر دیدەو و چاوی

دەستی کوری خوش بەزمە لە سەر گەردنی دلداری !

قانع بەسە لەم بابە ئیتر فاشی فەساحەت
قەد قامەتی مزگەوتی هەتا روژی قیامەت
دەك رانی شکی واعظی دل وشکی نەدامەت
فەوتانی لە دەس کوردی سیا چارە سەیاخت

گیرو دەیی ناوداوی هەژاری بی و خەتابار !

« له خهوما »

نه مشهو كه به ختم هاته سهر ، شيرين جه مالي وهك قه سهر
 فنجاني مهم قه د نه يشه كهر ، پرسى له وه زعى من خه بهر
 هات زو به زو كردى سه لام ، بالا نه مامى خوش كه لام
 وتم (عليكم السلام) ، نهى دولبه رى شيرين سهر
 حوريت وه يا جنو پهرى ؟ سهروى وه يا نه يشه كهرى ؟
 هينده نه زانم دولبه رى ، بالا به چه شنى ليل و پهر
 تو سوسه نى يا دهسته گول ؟ يا دارى ميخهك و سمل ؟
 ريگهت غه لهت كرد ؟ يا به دل ، هاتيه لاي ديوانه سهر
 چاكي چلونسى گيانه كم ! شهوقى دلى بوريانه كم
 باخى گول و ريحانه كم ! چون بو كه هاتيه سه مهر ؟
 فهرموى : غه ريبى دل به خهم ، بى مال و ملك و بى درهم
 گهر بيه سهر بارى كه رهم ، بى فهرقه خاك يا گره ر
 هه ستام له بو ئيكرامى نهو ، بو ئافهتى نه نعامى نهو
 منيشس كردم سه لامى نهو ، روانيم له پى تا تهوقى سهر
 دلم به ترسو و شه رمه وه ، دهرون به ئاهى گهرمه وه
 چاوم به تهوقى سهرمه وه ، پيم نا له ئيشى پرر خه تهر
 دهستم كه خسته سهر منى ، گوشيم دوولا رانى شلى
 كهستم دووچاوى پرر كلى ، وهخت بوو كه روحم بيته دهر
 به نازه وه ليم هاته دهنگ ، مه كهو لاچو ليم كهوته جهنگ
 روانيم كه نهو گوررا له رهنگ ، وهك پادشاهى تاجوهر
 فهرموى : دهلا نهى بى حهيا ، نه شىخى شىخ بى يا مهلا
 نه زاهدى نه نه شقيا ، نه شاعريكى پرر هونه ر

نه رهندي نه قهله ندهري ، نه فارسي نه بهر بهري
 كورد يكي پرر دهردي سهري بي قيمه تي وهك توري تهر
 كونه فهقي مالان گهري ، لارو دريژو بي فهري
 كه ي هاوده مي سهولكي تهر ي ؟ هوشته له كوي يه بي خه بهر
 وتم : خانم له لايي خوا ، رهحمي بفهرمو بو گه دا
 تو پادشا من بي نهوا ، بهسيه ئيتر نازو كه دهر
 زاني كه من شيتي نهووم ، دانيشته له سهر جيگهي شهووم
 حهرامي كرد خور دوخه ووم ، من شه مع و نهو چه شني فه نه ر
 دام كه ند شه والي گول زهري ، دهر كه وت سوريني مهر ميري
 زاهير بو خه زنه ي پرر دورري ، هه ي هه ي چ گه نجبي كه وته دهر ؟
 هه ستايه پي حه يته ي زه لام ، لهو مه قسه ده ي كردي سه لام
 تيكهل به يه كتر بون ته مام ، وهك خه نجه رو كالاني زهر
 نهو كويره ماره ي سهك ده مه ، هينده له خوي خاتر جه مه
 نه توت به موري مه حكه مه ، نوسراوه بوي بي شورو شهر
 وهك گورزي دهستي له نده هور ، تاوي له دهر تاوي له ژور
 درري په رده ي گولباخي سور ، كردي به شيوه نو چه مهر
 كاتي كه هه ستام لهم خه وه ، روانيم كه هيشته ههر شه وه
 كردم له بوي شينو كه وه ، قوررم پيوا تا تهوقي سه ر
 (قانع) تو ته نهاو پرر خه مي ، بي عه شرهتو بي هاوده مي
 سه د كا زيادي ههر كه مي ، كوتا كه باسي بي سه مهر

« چهرخ »

جانا گله مه كه نه سلا له چهرخي بهد مه جاز
 چهن عاقلاني زه ماني هينايه گيرو گاز

قابونی چهرخو ره سمی زه مانه وه ها بووه
 جاهیل به کام و شادو ئه دبیان به ئاهو راز
 مه سنه دبه دهستی حقه ، هه موو ئیشی هه ر به وه
 بتکا به شیتی کیوی ، وه یا ژیری وهك ئه یاز
 فرهادی نا به کام ئه نیرته بیستون
 خه سره وه له مولك و مال ئه پوشی کهوای ناز
 چهند ئالو گورری کرد به سلیمان و ئه هره مه ن
 ته رویح ئه دا به شه مع و به په روانه سوزو ساز
 قابل نیه هه رگیز به هونه ر نانی دهس کهوی
 ناکاله دهشتی جه هله دا فه تاوا چلی پیاز
 (قانع) مه تاعی مالی که هه موو شیعو نیکته یه
 مه ر قورر پیوی کاکه له بریتی ده ماخو ناز
 « هیوا »

عومره کهم باریک و کورته ئاره زوم پانو درێژ
 فکره کهم فکری ئه دیبه و سوره تیشم گێژ و وێژ
 ئاوی لافاوی خه یالم هینده ساف و روشنه
 ئا بیاری خوی ئه کا بی فره قه لای هه ورازو لیژ
 بی ته ماشاکه له کوردا دانه پوشی شیعی من
 پشده رو گوران و سوران- جافته تی و شیروان و گێژ
 گهر له نیکته ی خامه کهم دیقه ت بکه ی ئیقرار ئه که ی
 سه ر به سه ر یاقوتی سوره و شه و چراغی شوعله ریژ
 شه خسی وه ختی عالمه عالم به هه ر ئه شیا بیی
 بی سه وادواتی ئه گازانین هه موی دهس نوێژه و نوێژ

(قانعا) منكر ئەگەر فیکری کولی ئاماده کا
بینە دەر تیغی زمانت هەر وه کو شمشیری تیژ

« رووالهت یینی »

عاجز مه به هەر گیز له چه پی چه رخی ئابنوس
گشتی به دهستی فەرده مقامات و چاره نوس
(باری) که مه یلی ههس به خراپ بونی مهمله کهت
ئه سپایی زاهریه ئوردوی تورکو روس
ئایا له حال و حوكمی سلیمان شارهزای ؟
یا خو له وه زعیات و له ئه عمالی فەیلەقوس !
گشت مهست و ماتی خاکن و بی دهس له هەر خطاب
نه پاره کار ئەکات و نه زمانی چاپلوس
کهی مەرهمی جهراحتی زورابه تورکسان
روستم چ سودی دی له شهجاعتی گیوو توس
نا حق نثار ئەکا ، دلو روحی ئەسیری عشق
ناژی به بیسی خەلک سەفایی که نارو بوس
یا شیعی (قانعی) چ ته نه عوم به (قانعی) !
چون بی رهواجه لای براده رانی لوس و پوس

[ئەگەر مردم]

ئەگەر مردم وه ته ن لاوانی تو خوش
ئەگەر هیتلەر نه ما گاوانی تو خوش
موخه یەر بێم له بهینی توو به ههشتا
له جهنمت دور ئەبم سهیرانی تو خوش

ههـمـو و حورى موبارهـك بى به زاهد
 له بو من ههـر كچو غيلمانى تو خوش
 به بار زيررم بى ناچمه ولاتان
 من و سهـر كانى و ئاوانى تو خوش
 به من چى سهـرى باغو قهـسرى لوبنان
 وهـتن سهـحراو كهـژو كيوانى تو خوش
 چ قازانجى له يگانـه نهـينم
 له بهـر سودى نهـتو شيرانى تو خوش
 نهـگر دنيا نهـما پهـكسهـر بهـجارى
 وهـتن گهـرميانو هم كويستانى تو خوش
 نهـگر نهـفمى خصوصيت تيا نهـمى
 موبارهـك بى وهـتن دهـورانى تو خوش
 نهـگر خو (قانعـش) نهـمرو نهـمى
 وهـتن رهـبى وهـتن خواهانى تو خوش

» بى سوده «

بى سوده ئيشى به غهـيرى خهـيالى حضورى هـناق
 بى كاره كار له كارى خهـيالانى پرر مهـراق
 حاكم كه قازى به بهـقـهـزاياتى سهـر نهـزهل
 بى سوده سهـعى له تهـسخيرى خوراسان يا عراق
 نهـقدى نهـمهل نهـگر به سهـداقت دهـغل نهـبى
 موستهـغنى به له مهـحهـك يا له زاخى پرر سـماق
 ميزانى حوكم كه به مقامات و تهـجرهـبه
 دهـخلى جيايه بهـصر له شهـم و سهـمع يا مهـزاق

هيندى به شهر كه قابله ئه يداتى تهختو تاج
 هيندى به نانى وشكه وه نه يكيشى به لاي صاق
 بارى، كهرم ئه دلت به سليمانو سهروه رى
 ئه يوب ئيمتيحان ئه كات به ته كلينى لايطاق
 جوگه ي خه ياله ديه دهر له بناوانى كونجى دل
 سولسى هه يه به ملكى مقالاته وه مه زاق
 ييسانو باخه عه زيزم خه يالاتى شاعران
 بى خوفى نه قس و بردنى بى كه سرى جوتو تاق
 ئه يوانسه راي خاصه دهرونى دلى ئه ديب
 رته له ته كاليفى شمشه كيشى يا سيواق
 (قانع) كيفايه تى حالى ئه تويه كه سالى
 به خشيوه پيت خوا به ياناتو قهلبى ساق

« ئاواره كهت »

ئه ي له بهختى عاشقى ئاواره كهت رۆدو چروك
 ئه ي كه ضدن ئيشو كارت سه رگرانو شيوه سوك
 گهر به نازو پيته سه ربارى كهرم بو عاشقان
 سه د كه برهت بيجائه كاشيخ رووئه كاته سه رسلوك
 كوشته گانت گهرشكايهت كه ن له دهس جهورو جهفا
 مور ئه كه ن بويان قهباحهت قاضى و مفتى و ملوك
 من به دهورو پشتى يارا ئايه الكورسيم ئه خويند
 ئه وبه عيشوه پى و و تم لاچو هه تا كه ي نو كه نو ك
 شيخ ئه گهر بوى شيت نه بى مه علومه بى ويجدانيه
 چون به دايم شوخو شهنگه بهر مثالى تازه بسوك

تازو پوی بهندی دلو جهرگی به جاری ههل چرریم
وهختی رهمزی چاوی خسته هاتو چو ههر وهك مهكوك
« به خه یال »

دوینی به ئه مهل مالکی ئه ملاکی قه جهر بوم (۱)
خاوهن دوو هزار چاوشس و ئه ركانو نه فهر بوم
سه حرایبی و شهسس تیرو جه بهل توپو شنه یدهر
گشت مه حكه می عه ر راده له سهر به زمی سه فهر بوم
گاهمی له دلا روله ته رهف بهلخو بوخارا
گه مایلی تالانی هه موو توركو ته ته ر بوم
قه لخانی سهری سهر كه شس ئه م خهلقه شكایهك
مه نسوری خوا خاوهنی شمشیری زه فهر بوم
گاهمی له رهوشس سه لته نه تا خادمی قورئان
گاهمی به درو واعظی گورگینه له بهر بوم
گه ره ندو گه می مه ستو گه می ناطقی هوشیار
گه بلبلی شه یدا له هه یا هوی چه مهر بوم
عالم وه كو گوری كه له ناو میرگو چه مه ن بی
به هرام سیفه ت حازری چه ند تیرو ته بهر بوم
فیرعه ونه له لای سه لته نه تم به چكه شوانی
موسی سیفه ت و رووله ته رهف ناری شه جهر بوم

« ۱ » روزيك قانع اله ته مه نی ۱۸ سالان به سهر ته پولكه یه کی به مرزده وه
داده نیشیت خه یالی گهنجی ئه بیاته وه ، وه به خه یال ئه بیته پادشای هه مو
دنیا ، کوتو برر دار فروشيك به گوی دریریکه وه لی ی په یدا ئه بی كهره كه
ئه زمربینی و قانع ئه برزکی و ! ئه م شیرانه ئه و خه یاله ی دهر ئه خه ن ، .

وهختی گه‌ری زهر رانی ئەمن داچله‌کیمو
هەر (قانع‌گه‌ی) قورر به‌ سه‌ری پرر له‌ زهره‌ر بوم
« دوچاری ده‌ردم »

برا وه‌الله به‌ ده‌ردی وا دوچارم
به‌ بی ئارام و سه‌برو بی قه‌رارم
ئه‌گه‌ر گریام له‌ به‌ر بی هوشی کوردان
مه‌که‌ن مه‌نعم که‌ چون بی ئیختیارم
ته‌ماشای خوم ئەکه‌م یه‌کجار هه‌تیوم
له‌ شەرق و غه‌ربه‌دا بی خه‌مگو سارم
به‌ئه‌حوالت قه‌سه‌م ئەی کوردی سه‌رشیت
منیشس وه‌کتو به‌بی باده‌ خومارم
چلون نه‌گریم به‌ چاوی خوم ئەینم
که‌ به‌دگو دیته‌ سه‌یری جویبارم
هه‌زاران ئینقلابم هات به‌ سه‌ردا
که‌ چی من هه‌ر خه‌والو بورده‌ بارم
مه‌لین (قانع) نه‌زانو زور بلی‌یه
له‌ قه‌بریشدا به‌ وه‌الله ئینتزارم

[نه‌وه‌ی کوردم]

هه‌موکه‌س شاره‌زای من بی که‌شیرو شیره‌زای کوردم
به‌ دایم گوی به‌ر ئاوازی ده‌لیل و ره‌هنومای کوردم
خوا نه‌یکا ئەگه‌ر ده‌ردی زه‌ه‌وری کرد له‌ کوردستان
وه‌کو قوچی خلیل الله به‌ قوربان و فیدای کوردم
فیدایی من له‌بو کوردان خصوصی قه‌ت نه‌ینراوه
بچوکی به‌گله‌رو شیخو مه‌لاو شاهو گه‌دای کوردم

نهجهل دهستی منو داوینسی تو فریاکوه زوو بی
 به خومو روحو حازر له بورهدی بهلای کوردم
 چ باخی پرر له گول هرگیز نهینراوه به بی بولبول
 منی سهودا زهدهش وهك بولبولی شاخو چای کوردم
 له خزعت با ، به جی مابم به تیری هر نهیم معلوم
 که وابو هد هدی شهیری سلیمانی سهبا ی کوردم
 له سوتانن چ بی باکم که چون پاش مردنم (قانع)
 له چاوی نههلی دانشدا کلهو روح توتیای کوردم

«شیوهن»

نهی وهتهن دایم خهریکی شیوهنو گریاتم
 نهی وهتهن سوتاوی زامی دهردی بی دهرماتم
 گهر خوا بوم کا به وهالله گیانفیدای لاواتم
 نهی وهتهن شیواوی حالی قهومی بی ساماتم
 دایما سهودا زهدهی دهستی خهم و هیجراتم
 خوم نهزانم چون کهساسو دلبرینو رهنجهروم
 خوم نهزانم چون دوچاری زامی پرر ئیشو بهسوم
 بابزانن یهك بهیهك نهفعان و توركو فارس و روم
 کوه کهندی بیستونی فیرقهتی شیرینی توم
 بویه دایم بی تهوهفوف جان بهلا گهرداتم
 نهی وهتهن وهالله له بوکی یهکشهوه زیبا تری
 تو له دوسه دکیماوو زیرو گهوههر چاتری
 بو خوماری کهله بیشك تو له مهی سههباتری
 تو به مومتازی له فیردهوسی بهرین نهعلاتری

بویه وهك ببل هه‌میشه تالبی ئیریاتم

ئه‌و که‌سه‌ی ته‌نها و به‌بی که‌س روله‌روی بی هه‌رمم

خه‌م فروش و خه‌م کرو یا خه‌م به‌کوی بی هه‌رمم

گه‌ر به‌راستی بی ته‌واوی یا دروی بی هه‌رمم

گه‌ر له‌دنیا تاقه‌تی ئی‌جزانی توی بی هه‌رمم

وا موقیم ئه‌ی وه‌ته‌ن وهك شاخی هه‌وراماتم

گه‌ر ده‌میشم هه‌لدن دل ناله‌وو ئه‌فغان ده‌کا

چاوبه‌بی فکری ده‌رون چون‌فیره‌خوی گریان ده‌کا

دارو به‌ردی هوده‌که‌م هه‌رزیکری یا‌کوردان ده‌کا

عه‌شقی میلیه‌ت له‌دلما هیرشو جه‌ولان ده‌کا

ئه‌ی وه‌ته‌ن بو تو بفه‌وتیم قوچه‌که‌ی قورباتم

من وه‌کو ئه‌سکه‌نده‌رم که‌وتومه‌ ناو گیژی مه‌مات

ئه‌ی ئه‌ره‌ستوی خوینده‌واران‌غیره‌تی بو ریری نه‌جات

ئه‌ی وه‌ته‌ن وهك به‌عزی که‌س گوی ناده‌مه‌ هات‌ونه‌هات

گه‌ر له‌گه‌ل یادی ئه‌تودا سه‌رفی که‌م موده‌ی حیات

وا ئه‌زانم مونس‌ی سه‌د که‌وسه‌رو عه‌دنااتم

قانا نه‌زمت په‌شیوه‌ داخه‌که‌م فایده‌ی چی‌یه

من ئه‌زانم هه‌ولو دات بی سه‌مه‌ر داری بی‌یه

هه‌رچی هاواری ئه‌که‌ی لای بی ته‌میزه‌ره‌فی فی‌یه

باوه‌رت بی ئه‌ی وه‌ته‌ن لافم له‌ئه‌شعارا نی‌یه

شاعریکی گیان فیدای ئاوو هه‌وا‌ی نیشتمانم

(دل خالی)

دل که خالی بی له خه من ئەو دله ویران ئەکه
که لای گهر ته نه کا ئەو که لاله بهرد باران ئەکه
رو به ئەشکی خوین نه نه خشی سیمی سادهم بو چی به ؟
جهرگ ئەگهر داخی نه بی ئەو جهرگمه بوریان ئەکه
ئەشکی چاوم رهنگ و روی شوریمه وه بردی ته و او
روی سپیم فرمیسکه بویه من وه ها گریان ئەکه
قەت له پیریمو مهزانه منه ته گهردن که چ م
بو ته شه کور ره مزی ئەبروت قامه تم گوچان ئەکه
خوشه تهرکی چاک و بهد یاری له گهل هیچ کهس نه که ی
تهرکی گول بو تهرکی خاری سهر زهده ی دامان ئەکه
قوچی ئەمرو بو سواری مه حشهره و حیفزی وجود
من له دیوانی جهزادا روح و دل قوربان ئەکه
زولفی ئەو نازداری خومه ری نه دهن بیههشت
شهرته (قانع) تهرکی دوسه د که وسهر و رضوان ئەکه

(نارامی)

که تو مه ئموری کاکی خوم به ئارام
مەلی من مهیلی خومه و پیاوی ئاغام
دهس ئاگر سینی ئاهی ره عیه تی کز
ئەسوتینی خهزینه و مولکی پاشام
ئەوی تیری دوعای مهزلوم بیکسی
نه پیکراوه به تیری روسته می سام
له شه ستیری نزوله ی سهر سه بهینی
بترسه و قەت مهلی من پیاوی ئازام

ئەگەر چاكت له گهل بى توشهيه كرد
له وهختى تر مهلى من يارو كابرام
ئەگەر (قانع) به گوىي شيعرت نه كه من
به دينم بى حهياو مهتولكو ريسوام
(نايينا منم)

ئەي له كونهي زاتى پاكت كويرو نايينا منم !
وهي له بازاري سيفاتت بى سهرو سهودا منم
گەر خوا ناسى وههابى پيشهواكان كرديان
قور به سهز خوم لهم زهمانه ههرزهوو ريسوا منم
هەر كهسى بو خوى تهريقى ههق شوناسى گرته پيش
كهسى نه ناسى و بهش براوو سهز كزو شهيدا منم
(ليسى للانسان الا ما سعى) نه مگرته گوى
بويه ئيسته موسته حهقى ئاگرى عوقبا منم
ئاگرى ههولم به جوش و ههلمهتى حرسم گران
دائىما غهرقى خهيالى پوچ و بى مهعنا منم
واعيظى گەر خيىرى خوى وهعظم بدا من پىي ئەليم
ژاوه ژاوت لابه واعظ ، مفتى و مهلا منم
مژده بى ئەي (قانعاً) رهحمى خوا بو عاصىيه !
جاكه واو موسته حهقى رهحمهتى عوليا منم
(يار)

دلم زنجير ئەكهه ئەمما له يارى دل روبا چى بكهه
رهگم وشكه وهكو پوشه له قوهي كارهبا چى بكهه
كه من پيم پرر له خياري ميحنهته ههز تاكو بهر ئەژنوم
قهدهم ئەنداز ئەكهه بو لات له گهل كهوشى وهسا چى بكهه

له روژ یزارم و مه حرم به من هر تاریکی شه و بو
 که سیهر هر ره قییم بی ، له روژی ئاشکرا چی بکهم
 زه مانه هر سه عاتی سه د لیاسی زه حه تی پوشام
 که بهرگی ماته می خوشی بی ، له بهرگی که وا چی بکهم
 سواری ره وره وهی مهرگم نه چم بو به زمگا هی گور
 ئولاخی عاریهم ناوی له مه یدانی فه نا چی بکهم
 ده می کوژ راوی نه بروتم ، ده می خنکاوی نه گریجه ت
 نه بی تاوی خه میکم بی له یاری بی وه فا چی بکهم
 به ناوی تیری نه بروت شوریا جه ورو گونا حانم
 له ریوه جه نه ته جیگهم له دیوانی جه زا چی بکهم
 خه یالم بو له سه ر نه مری مه لا ته رکی مه عاسی کم
 نه بینم خوی ریا بازه ، له تا عاتی ریا چی بکهم

[نازهنین]

نه لا نهی نازهنین شوخی شوخان
 غه زاله تا قه کهی سه ر به ندی کویستان
 مه کانت کونجی دلمه زور نزیکی
 له بهر چی نایه ی ئاوازی گریان
 به خه م گهر بمکوژی نه و وهخته شادم
 که خاکیکم نه بسم به تیزی دامان
 ره قیب بویه نه زانی من له لاتم
 که بلبل دائیما وال له گولستان
 نه کوشتنی چون نه ترسم روژی سه د جار
 که لیوی تویه چه شمه ی ئاوی حه یوان

دل و گیانم به پیشکش قاصدت کرد
خراپی کرد هه والی دای به هه زران
زه مانه ئیش و کاری هه به عه کسه
چ نیسبت (قانع و) عه شقی جه وانان

له خه لووت خانه دا هه رگیز خه یالی دل روبا ناکه م
به روتبه ی خوم که فهردی میحه تم کهس ناشنا ناکه م
رسومی عشق نازانی چ هه رزه و رهنده په روانه
له دور و روح نه که م پیشکش له مه جلس خودنما ناکه م
به فکری هیچ و پوچم وام ته مابو دل پیاریزم
له چاوی توم کهوی دولبه ر خه یالی بی به قا ناکه م
هه تا جامه ی کفن نه برری که وای عیزه ت له بهر ناکه ی
نه گهر چی ره سمی نه یامه ، کراسی بی که و ناکه م
هه تا دهستی نه جهل کومه ک به کارم بی له دهستی خه م
له بو ده فعی به لاو میخنه ت له کومه ک مه رحه با ناکه م
چ فه رقیکی نه لای من گه دایی یا خو پاشایی
که هه ردو هه ر نه مانه ت بی خه یالی ته ختی شا ناکه م
چ خوشه هه ل تر و شکانی له گوشه ی شاری خاموشان
که و ابو ئاره زوی ژینی جیهانی بی وه فا ناکه م
خه یالی حورری و ا شاری دلی یه کباره داگرتم
وه کو بلبل منه تباری گولو سروه ی سه با ناکه م
به ره حه ت بی که ئوستادم شهوی بو ته رییم فهرموی
نه گهر من (قانعم) ناو بی چ بی ئه مری خوا ناکه م

که من خه مخوری یارانم یه قین قت خه به با نادم
 وه کو توتی شه تر خورم چ مه یلی خوم به کا نادم
 وه کو جی پی به بی بانو دهر و دیواره کاشانم
 که لاهه کونی ویرانم به قه سری پادشا نادم
 له من ئوستادی سهر مه شقی وه فا دارانی عالهم بم
 دلی خاوین و بی کینهم به زوهدی پارسا نادم
 منی بلبل بنالینم له کوردستانه دا بو گول
 شه هادهی مه کته بی عشقم به ئیمزای ئه وروپا نادم
 له گوشه ی زاویه ی خه دا بگریهم بو به جی ماویم
 دورری فرمیسکی گریانم به لولوی شه و چرا نادم
 دلی خونچه ی نه پشکوتم له سینه ی ته نگ با ته نگ بی
 هه ناسه ی عه تری ئه فکارم به سروهی بای سه با نادم
 ئه یا ئه ی عاشقی فلسو فیداکاری مه رو میگهل
 بزانه قه دری مه عنای خوم به پاره ی ناره و نادم
 ئه و پاراوی جهرگم کرد به یه کجاری له خوینی دل
 شه رابی خوینی خوم (قانع) به بیرهی بی به ها نادم

[باده نوشی]

که دولبه ر باده نوشی کا ئه بی من خزمه تی میوکم
 به شه و ئاودیری باخاتو ، به روژ ده فی چلو چیوه کم
 ئه وه نده یاسو و یزارم له چه رخ و ئه هنی ئه م چه رخه
 ئه بی ته قلیدی مه جنون و خه یالی ژینی سهر کیو کم
 چ روژیکه خوا ئه مرو که هاواری برینداریم
 نه ویرم بانگی بو هه لدهم به بوله بولی ژیر لیو کم

موقه‌دهر بالی توند به‌ستم ده‌ری کردم له ناو یاران
 مه‌گه‌ر نه‌مجا به‌ناچاری ره‌فیقی جنی و دیو کهم
 که باخی ئاره‌زوم نه‌مرو نه‌بی زاهید له مه‌حشهردا
 ئیتر بوچ ئاره‌زوی باخی هه‌نارو قه‌یسی و سیو کهم
 خه‌یالم وابو گوچانی نه‌سیح‌هت هه‌لگرم بو ران
 وه‌کو موسی له ده‌شتی نه‌قده‌سا شو‌انانه هه‌ر عیو کهم
 شو‌عه‌ییکم نه‌دی شه‌رتی شو‌انیم بو به‌جی ینی
 ئیتر بوچ خزمه‌تی رانی به‌بی سودو به‌بی خیو کهم ؟
 چه خوشه (قانعی) نه‌مرو له ده‌شتی وه‌حده‌تا وه‌ك تو
 به‌هیوای جه‌ژنی سه‌ربه‌ستی له خوینی جه‌رگ پارشیو کهم

[خه‌راباتی]

شه‌وی پیری خه‌راباتی ئیشاره‌ی جامی مه‌ی کرد
 ته‌ماشاکه له نه‌م لوتفه ، ! حه‌واله‌ی ته‌ختی که‌ی کردم
 له چولی جه‌هله‌دا خنکاوو تینو بی سه‌رو پی بوم
 به‌ماسی به‌حری زانیی به‌بی ته‌نکاوو په‌ی کردم
 له عیلمی باده نوشی تی‌په‌ریم بو زاری و شیوه‌ن
 له ئوستادی که‌مانچه‌و عودو تارو نه‌ی کردم
 کللی باخی‌دا ده‌ستم که‌چومه ناو گولو گولزار
 له له‌رزه‌وه‌: شانه‌کسکی به‌فرو سه‌رمای مانگی ده‌ی کردم ۱
 وه‌ها فیری مه‌له‌ی کردم له به‌حری وه‌حده‌تا نه‌مرو
 له گورانی به‌بالای چه‌شنی سه‌رو مه‌مکی به‌ی کردم

« ۱ » ناوی به‌که‌م مانگی زستانه به‌زمانی فارسی ئیستا وه‌یا کوردی کون

چ ئومىدى بو ياره بى ، به تهنه يەك نەزەر (قانع)
به سولتانی خە يالاتو به شاهى شارى رەى كردم

[فیل بازی]

به ما ، زور گيانفیدای پارەم به عەقلم يەك له حاجيانم
سەلەم دادانى ناو لادیم دەلیلە خەلقى شارسانم
كەشیدەم داوہ سیواكم وه كو دانەى فەقیرانە
خرەى تەزیحەكم دیارە كه من شاگردى شەیتانم
به فیل و دەس برینیشم نزیكە بى به (حاجى شیخ) (۱)
وهره بنواره سەیرم كه ، كه چەندە شیخی ریش پانم
دلم زور لی ئەدا ئەمرو بروم گا جوتى بررفینم
سەگى بكوژم ، كەرى بدزم ، كەوابو من له ئاغانم !
ئەگەر بى رەنجەریكم بى ئەبى ناوى بنیم (سەگباب)
كه چون خوم باپیر ئاغامو كورى خانى قولى خانم
تەماشای تاي ترازوكم دلم زور خوش ئەبى كورده
به حوقەى ئەستەمول (۱) چ شتى بكیشم بو براكانم
به گەز شا بیکرم چاکە به گەز شامو (۲) حەلەب بیدەم
ئەمەم زور چاکە بو روژى حیسابو دینو ئیمانم
كه یتە بارى دەم بازی و قسەى زل زل ئە مەجلیسدا
وه كو (قانع) به قوربانى شوانى هوزى كوردانم

« ۱ » مەبەست لەو جورە شیخانەیا كه ئەبن به حاجى

« ۱ » سەنگىكى چوكە كه ئیستەشس مامەلەى پى ئەكرى له بازار

« ۲ » حاجیه كان كوتالى پى ئەفروشن چونكه كورته

نه ما ترسی زه‌مانی زوو ئیتیر داخی دل ئه‌رژینم
به هیزی مه‌عرفه‌ت ئه‌مرو سوپاهی جه‌هل ئه‌رفینم
به سه‌ربه‌ستی ئه‌وی ددردی دلم بو زاهر ئه‌نوینم
له‌مه‌ولا خانه‌قا نارۆم به‌مه‌ولا توبه ئه‌شکینم
حه‌قی ئه‌م کورده بیچاره له‌ چاو دابه‌ستی ئه‌ستینم

دلم زور خوشه ئه‌مرو که ئه‌خوینم بی خه‌م و بی هه‌م
نه‌ کوچه‌و شارو بازارا له‌ سه‌ر هه‌ر چیمه‌نو هه‌ر چه‌م
ده‌ شه‌رته‌ مل قه‌وی بی خیر ئه‌بی بنچینه‌که‌ت ده‌رخه‌م
هه‌مو فیل و قوماڕ بازیت ئه‌بی یه‌که‌سه‌ر به‌یانی که‌م
ئه‌گه‌ر سه‌د ده‌فعه‌ ماچی که‌ی قورری ژیر که‌وش و داوینم

زه‌مانیکی فراوانه ئه‌نوشم شه‌ربه‌تی تالی
ده‌رونم پرر له‌ ئه‌شعارو له‌ ترسا ده‌فته‌رم خالی
شوکر ئیستا که‌ کوکومه به‌ چه‌شنی کۆتری مالی
که‌وای په‌ست و نه‌زانینم درری و یه‌که‌ده‌فعه‌ دام مالی
به‌ لافاوی خه‌یالاتم نه‌مامی عیلم ئه‌روینم

خه‌م و دهردی زه‌مانی زو وه‌ها چاکه که به‌رباده‌م
له‌ سایه‌ی عیلمه‌وه شانی له‌ شانی شیخی عولیا ده‌م
به‌ سه‌رچو ده‌وری مه‌حکومی له‌ بوحوورری ته‌قالا ده‌م
له‌ پیری کونو پاشکه‌وتوی وه‌کو خوم لازمه لادده‌م
کۆرانی پی گه‌یشتوی مه‌که‌ته‌بم ئه‌مرو که ئه‌دوینم

ده‌یاشیخ سه‌د ئه‌سه‌ف بو تونه‌ما شه‌وقی دلی خوشت
محاله تازه رامم که‌ی به‌ مه‌کرو حیه‌یی بوشت
بغامه قوربه‌سه‌ر چاوت هه‌لینه‌ واله‌کوی هوشت

نه‌گه‌ر تو نه‌هلی دینی خوینی‌عالم بو‌نه‌که‌ی نوشت
 وه‌ره‌سه‌یری دلی من که ! که چهنده پاک و خاوینم
 خه‌بالم وایه تا نه‌و‌روژه نه‌رم حور و وسه‌ربه‌س بم
 به‌روح دوزمن به‌نه‌خلاق زه‌زیل و پایاوی ناکه‌س بم
 ده‌سم بیرن له‌سه‌ر نوسین له‌سه‌ر حق خوشه‌بیده‌س بم
 له‌سه‌ نه‌م پارچه‌شیرانه‌م نه‌گه‌ر گیراوی مه‌جه‌س بم
 ده‌میکه‌حازری دارو شه‌لاخو نه‌زیه‌ت و جوینم
 له‌روژیکو له‌دایک بوم به‌پاکی بومو خول‌قاوم
 به‌لام چی بکه‌م به‌زنجیری نه‌ساره‌ت به‌ندو خنکاوم
 وه‌تفن سوینم به‌کویستان له‌روی دنیا هه‌تا مام
 وه‌کوماسی به‌سه‌ربه‌ستی غه‌واسی گیر و بن تاوم
 له‌بنکی به‌حری فکرا که‌وه‌ه‌ری عه‌تیکه‌ده‌ر دینم
 له‌هه‌ر لا شوری مه‌جنونه‌بزانه‌حوسه‌نی له‌یلایه
 که‌چون هه‌ر که‌س به‌نومیدی وصالی یاری ژیسواپه
 دلی من بو توره‌قی کوردسانه‌شیت و شه‌بدایه
 به‌ده‌ستی چه‌پله‌لیده‌م داخه‌که‌م ده‌نگ و ته‌قه‌ی نابه
 که‌لی که‌س وا نه‌زانن خه‌و‌نه‌ینم یا نه‌راوینم
 سه‌رم که‌رمه‌و به‌بانگی به‌رز نه‌لیم نه‌ی میله‌تی هوشیار
 نه‌ماشاکهن له‌نه‌وزاعی زه‌مان و چه‌رخ‌ی چه‌پ کردار
 مه‌لی باو‌کم وه‌ها ژیاوه‌، منیش هه‌ر وا نه‌که‌م ره‌فتار !
 فلیمی سینه‌ما چه‌رخه‌، نه‌گورژی روزی سی‌سه‌د جار
 ده‌چی بکه‌م که‌س به‌گویم ناکا ، که‌ئاغا نیمه‌مسکینم

« پینج خشته کی قانع له سهر شعری مفتی پینجوینی »

له سایه ی عیزه تی نه فسم له پاشا مهرحه با ناکم
له نهربایی کهرم دورم به کهس خوم ناشنا ناکم
کراسی چهرمی خوم نه دررم سوالی سهر کهوا ناکم
نه کهر چی له حظه یه که دهر دو خهم و قه هرم به با نادم
الهی زور شوکور نومیدی نانی من له شا ناکم
له توزی ناشه دا (۱) غهرقم له تهوقی سهر هه تا نه ژنوم
نه ترسی نه مری ما فهوق و نه مه حکومی به رانی نوم
به لام چند خوشه نه و توزه که ههر خوم نامرم بو خوم
له سایه ی زه حمه تی قاچ و سهر و شان و دهس و نه ژنوم
له بو کهس چا و له بهر نیم و خهیالی ری ربا ناکم
براکم فرسه ته نه مرو بلی به و یاری دیرینم
له سهر ههر دینی من نه مرم نه ویش ههر یتنه سهر دینم
که چون نیرانه به فکر و خهیالی زینده گی و ژینم
له بهر تالی زه مانه و شه ربه تی نه شکاری شیرینم
هه تا هم دو ته عامهم بی خهیالی شه کرو چا ناکم
چ خوشه تا ژبانت بی له لای کهس که چ نه که ی گردن
عهده ق برژی له ناو چاروت له ریگهی کاسی کردن
به شهرتی سهر به سهر بهستی له مهیدانا به دهر بردن

---

(۱) له و کا هدا که هم شعری وتوه ناشه وان بیره له دبی سهرکان

به شالی خاکه کم رازیم و نه پوشم هه تا مردن
 له فاسون و گه به ردین تا نه به د سه لته و کهوا ناکم
 له بهر پهستی گهلی کورده کهوا ره نجو ته قالامه
 له سهر نهم هوزه چل ساله به تهنها هه ول و داوامه
 به تالانی له دهس دهر چو سه فای نهم زه یدو ماوامه
 مه لای و خوینده واری خوره ووشتی خومو باوامه
 کهچی من تاره زوی نان و ژبانی وهك مه لا ناکم
 له داخ نهم چهرخه که چبازه هیلاک و سینه چاک چاکم
 وه کو تهیری هه لو، لی دا کزو غهلتانی ناو خاکم
 به بی هوشی نه سوریمو نه لی سهر گبژی تریاکم
 وه ما غرق مهراقی پرر جه خاری کاری ناپاکم
 نه گهر خوم بيم به لوقمان (۱) سه د به کی دهر دم دهوا ناکم
 ده شهرته شهرتی مهردی بی له دنیا تا حیاتم بی
 نه هیوای سهرقه له مدانه و نه نومیدی خه لانم بی
 له سهر نهم حاله تی خوم نه گهر بیتو سو باتم بی
 به نومیدم به سهر بهستی له حه شریشا نه جاتم بی
 له دونیا دا که هیچ کهس توشی نازارو به لا ناکم
 فه ناعه مت چاکه و اچاکه بساچینم به شورباوی
 که وای تاقه منته لایم، له بهر کهم شال یا جاوی
 له بو دانه ته ماعکاری نه کهومه گیری هیچ داوی

(۱) — مه بهست له لوقمانی حه کیم بووه .

نه گهر شيعري بليم و نه شري كه م هېچم له كس ناوی
 له فكر ا بهيره وی مېر حومی ذاتی شیخ رها ناكهم
 هزاران نافه رین مفتی له ره قارو له تاینه
 به وه الله حیفه تو بمری و مهلا هل كاته ته لقینت
 له گهل توتنچی تیکهل كه ، ده قانع شيعري رهنكینت
 نه گهر مفتی به كي پهیدا نه كهی هاو فكر و هاو دینت
 یلی تا هم شكاتی گهر دشی چهرخی له لا ناكهم

« روو له مه هوه شان نهك ساده روخان »

گهر نه لین دیوانه به بهك شورشی بهر پا نه كهم
 حوكمی چهرخی كه چمه دارو گونبه دی خه ضرا نه كهم
 نارم زوی وه سنی قه دی قه دهر عهری زیبا نه كهم
 حز له پیچی لاره پیچی فاته وو سله ما نه كهم
 حز له له نهجه و ورده ره وتی تاینه و عوزرا نه كهم
 هر كه سی نه ربایی عشقه خوی له ساده لا نه دا
 من كه مفتی علمی عشقم دوینی فتوام وا نه دا
 ره تفه تی شیرین به شیرو زه حمه تی كسرا نه دا
 گهنجی باداوه ر له گیزی به حره دا بهر با نه دا
 عاشقانه حز له نازو نازشی توبا نه كهم

لابه گود له ، نیش له په رچم بی زرره ی پویله و بلور
 شق له لیوی بی غزیم و کولی بی سوراوی سور
 قول به بی خر خال و زیررو ، سینه بی ملوینك و مور

نامه‌وی بوره زهلامی وهك سه پانی شاره زور
 مه بلی گواره و پاپله ی بانی سه ری مینا نه کم
 بهلکه شوررم دهس کهوی چیمه له سه ری بی پرژوبال
 سه د که رهت خوا بی بری روممت به بی سپاوو خال
 عه شقی ساده سارده بیشك همر وه کو ناشی به تال
 همر زره ی لهرزانه به دهرویش نه خاته به زمی حال
 تیشته ی غمزه و نهزاگهت ، نای و ، توف و ، لا نه کم
 کورر که روت و قوته نه سلا هیچ مهزه و تامی نیه
 بی قه تارو گوارچه ناخو سلسله شهوقی چیه ؟
 داری لیمو همر کچه ، بی مهکه کورر داری بی به
 بو به کی لی تی بگا لهم شیمره وه سفی کافی به
 حز له زیره ی سه سه ری ربی رابعه ی ناغا نه کم
 وه نه سه سه ری نهزاگهت یاره که ی جلوه فروش
 تازه بوکی بانه یی یاخو له شیخی کونه پوش
 کهر به نازو چاوی ده خا ، خانمی دل پرر خروش
 شیخ به ریش و میزه رو سه متی چلون نانیته کوش
 نه هلی وه ره لیک سه ری وه لوله ی دنیا نه کم
 بویه خوشه خه لوه تی نه نها زره ی لهرزانه بی
 کچ وه کو شه می منه وهر ، کورر وه کو پهروانه بی
 که له به زمی بوسه بازی ، که مه یی پهیمانه بی
 خه لوه تیکی چولو خالی وهك عیبادت خانه بی
 قانعم نه سرو خه بالی دوله ری فهدا نه کم

« قانع و تاوسی تانجی »

تاوس من و تو همدو کمان پیرین
بهك له بهك بهد تر مات و زویرین

من دوعا بو نان تو دوعا بو من
دوس دینه سهیرمان چ جیای دوژمن

تاوس ! نهزانم حالت یی حاله
هیچ خهفت مهخو وانیوهی ساله

پینج شهش مانگی تر ، به ئیزنی خوا
یا جوتی هیسر ، یا خو جوتی گا

نهخمه زهوی جوتی پی نهکم
به تیرو تهسل نانی توش نهدهم

کهواکهی بهرم جهوت سال تهواوه
هیچ کس نازانی له چی دوراوه

سالی تر نهیکم به جلی بهرت
با کولنج نهکهی ، نه داته سهرت

بهلام وا ئیستا فهسلی زستانه
وادهی کللهی بهفری کویستانه

دهسا بت بهنم نهی شیرهکهی خوم
کهرویشک و ربوی چلون نهگری بوم

مهواره بهوا کزو داماووم
مهتا بمینم عاشق به راووم

« وه لامي تاوس »

فانع هيچ كهسي نازاني تو چيت !
له من خرابتر دائيمه برسيت

نه شيخ ، نه مه لاي ، نه نومي ، نه به گي
تو خوت نان بخو ، چيت داوه له سه گي

تو كونه نه قى په روه رده ي مزكه وت
نه وه نده ت ديوه له لارو له چه وت

سه د هزار شرريم به نيوه شررت
ده ستم به گوني كوتنه كي كوررت

نه وه خته زانيم كه تو بي ناني . .
له من خرابتر دل پهريشاني

كه خهريك شيعري ، شيعریش نه گبه نه
ژيني شاعران خه يلى زه حمه نه

تا تو شاعر يو من تانجى تو بيم
له خرابتر ، مهر رهنجرو بيم

وا من خهريكم له برسا نه مرم
له باتي كه رويشك مهر گونت بگرم

« سهر بازي »

سهر له بو سهر بازي چا كه نهك له بو چه تفه ي گران
دل له بو خه مخورى چا كه نهك له بو ميهري كچان

چاۋ نەگەر فرمىدىكى خوينىن دانەرىژرى بو ولات
 دەك بە كۆيرى ھەر بىمىنى تاۋە كو ئاخىر زەمان
 دەم نەگەر ھاۋارى ھوزى خوى نەكا پىرىلى لە قورر
 سىنە ۋەك كوتر نەئالى دائىما پىرىلى لە ژان
 بويە شانم پى نەوى بارى خەمم بو ھەل گىرى
 يازمانم بويە چاڭكە پىرى ۋەك تىغى دەبان
 بو جلىت بازى قىسە مەيدانى فىلو دەس برىرىن
 شاسوارىكم بە چەشنى روستەمى مازندەران
 يىتە سەر بارى كەرەم يەكدانە جۇ نادەم بە كىش
 خوم بە جويەك تەيفروشم ئاۋو خاكى نىشتان
 من بە دەم مىلەت پەرىستم خىزمەتى كوردان تەكەم
 خوينى بايىشم تەرىژم بو تەماعى يەك قەران
 ئافەرىنىم بارك الله ئىشى خومە چاۋو راۋو
 دوۋدلو ، سى دولبەرو ، چوارمامەلەو ، پىنج شەش زىبان
 تاۋى غاندىم بو ۋەتەن تەركى ھەمو خوراك تەكەم
 تاۋى شىخى خانەقام تاۋى جەردەى سەر مەلان
 تاۋى تەمىنى تەفەندىم عەترو سابونم ھەبە
 لەحظەبى سەيرم تەكەى شىخو مەلاۋ رىشىكى پان
 ھەر شەۋى پارەم بى تەقلىدى سەد خەيام تەكەم
 ھەر سەعاتى مەى نەبو بەرمالو شانەو تەيلەسان
 تاۋى كوردم رانك و چوخەو مىزەرو پەستەك لە بەر
 گاھى شەپقەو گە قەلە گاھى خودەى سەر گران

« وهسيهت بو كوتەك »

روله وهسيهت بی که مردم سهیری نهم نه شماره که
هفته بی جاری تهماشای شوری نهم گوشتاره که
بابی خوت رهفتاری چون بو توش هه رهفتاره که
روله قازانجی عمومی و ، پشت له خاوهن پاره که

بیره مهیدانی دلیری هه وه کو شیری ژبان
جهرگی دوزمن هه لدره و بیره وه کو تهی ده بان

روله لانی فهیله — و فی لی نه دهی هه رگیز به دهم
نوکهری هه رگیز نه کهی بو حاکمی رومو هه جهم
چی له دلتایه مه ترسه ییخه سهه نوکی قه لهم
گوی نه دهی روله به جهورو ئیش و نازارو — ستم

دایره بانگی بده بو خزمهتی کوردی زمان
به رخی نیر بو سهه برینه نهك له بو دوشین و ران

روله دایم چاوه روانی هه له تی شیرانه به
دوزمنیکی زوله کوردی نوکهری ییگانه به
هه به هیوای دهنگ دلیری و ژبنی سهه به ستانه به
کهوتنه روزی خوی خهریکی تولهیی دولانه به

روحي شیرینت ده رینه بو دهوای دهردی گران
رو که ره قه ندیل و ئاکو هه ر بلی یا نیشتمان

که لورو سور سورو کهشکی و شاری کرماشانه کهت
بهختیاری و مه نمی و هه م شا که لی و شیروانه کهت

مای دهشت و باجه لار و سانی هه ورامانه کهت
پژده رو ، بلباس و ، هه رکی و ، جافه تی و ، گوراننه کهت

دهس به دهس یه کتر گرن بو یه کتری وهك پشتیوان

تی بکوشن بو ژیانی کوردو خاکی کوردسان

روله کهم خویندن بخوینه مه کهته به دهرمانی کورد

تی که یشتن مەرهمه به بو زامی بی سامانی کورد

لاپهره ی میژوو نهزانی چون بوون شیرانی کورد

باسی بابا نه رده لار و زه نادی و بابانی کورد

نه وروپا نوسیویه بو تو یهك به یهك وهك داستان

توش به چاکی رای گه یینه بو نه خوینده ی کورده کان

نه و ژبانه که ی ژبانه ؟ وهك کهوی بهندی قهفیس

ژیر چه پوکی رافزی بی و ژیر دهسه ی پیاوی تهرهس

پهت له مل بی و رات بکیشن هه ره وه کوتانجی و مهرهس

نامهوی نه و جوره ژینه دهك خوا نهیدا به کهس

قهف قهفی حهلقه ی که له بچت هه لبره وهك پالهوان

خوتو مندالت به کوشت ده ! بو ره واجی کوردسان

« له گهل بولبول »

نه ی بولبولی بی دانه من و نیوه هه ژارین

هه ره دوو وه کو یهك موته زری فهسلی به هارین

نو چه شنی من و من وه کو تو بی کهس و کارین

داماوو کزو دهر به دهری کچه یی شارین

يا بهندی تەفەس خانە وە يا ويلي ديارين !

من قور بەسەری دەستی فەلەك چەرخى جەفاكار
تو دل بە خەمى دەردى گول و خونچەيى گولزار
من دەر بە دەرى فتنەيى جاسوسى خەتابار
تو بى پەررو بى بال لە دەس زولمى لقى خار
هەر دو بە يەكو چاکە بليين ، ديل و هەزارين

تو شىيتى دلو من بە هيواي بەرزى ولانم
تو مەستى گولو من بە فيداي عەزم و سوباتم
بەم جوړه نەروم شەرتە هەتا ماوه حەياتم
تا دەس نەكەمە گەردنى ئاواتى نەجاتم
روم نايى بليم زادهيى شيرانى شكارين

من شىوەنو گريبانو ئەتو شورو تەرانە
تو بەزمى سەبنان و منيش ئاھى شەوانە
من بو وەتەنى بى كەسو تو دانە وولانە
بنوارين لە بو سوررى كەچى چەرخى زەمانە
بى سوچو خەتا بوچى وەھا بى بەشى يارين ؟

ئەي بولبولى هاودەردى خەفت باری دەرون ريش
توش هەر وەكو من بى كەسو بى ياوەرو بى خویش
هەر دو وەكو يەك پەست و بريندارو جەفاكیش
كەي بى كە بريى دلى هەر دو بى ساريش
بى باك بايىن ئيمە لە ناو گيتى ديارين

قانع من و تو و ، بلبل و خەم ، چەشنی برا بوین
بو یە کتری ئەم چوارە تەواو پشت و پەنا بوین
هەر بەك له بو ئەو سیانی ترە زور بە وەفا بوین
بوچی من و خەم نیستە لە ئەو دوانە جیا بوین

بولبول لە گول و ، گول لە چل و ، نیمە لە خارین

« شعری کچەکانی قانع »

نیمە کە کچین دولبەری دلداری جیهانین
خونچەیی چەمەنی باخی گولی کوردانین
تەستیرە لە روی نیمە چلون خەجلەتی نابی
روشن ترو پرر نور وە کو مانگی جوانین
وەسلی حەرەمی نیمە لە بو خادمی کوردە
بو بی هونەری خاکی وەتەن نەصی حەرامین
بی قیمەتە لای نیمە یەنن بەرگی چویتی لی
عاشق بە هونەر مەستی غەزەب تیغی دەبانین
شەق لە و کورە وا دەس بە خەنە و مەبلی حەمامە
قوربانی کوری سەرکەشی کوردانی زەمانین
وەختی بە سەفا سەف ئەبەسین روژی سیاحت
مایل بە کوری کوردی وە کو شیرێ ژبانین
ئەم دەرپی لە پیمانان ، لە پیی بی هونەری خاک !
ئەم نیشتە لە سەرمانە لە سەر بە ددل و ئاپاک

نیمه که کچین قور به سه رو مات و حزینین
 بو بی که سی نهم خاکه جگر زام و برینین
 نهی کوه سه لی که نجانی موسه ما به منه وهر
 بو مهرگی وه تهن نیمه همو نه لسه شینین
 چون نیوه همو بی خهمو بی بیری ولاتن
 نیمه به غزه ب دل به خهمو دیده گرینین
 سه د کاشکی له جی نیوه سه فی نیمه بو وایه
 نهندی که چلون حازری مهیدانی به قینین
 داخمان نه ویه نیمه زن و نیوه پیاون
 نیوه به هونه (نیمه مه قینین
 هر روزی که نیوه به نهمل سه پرو سه فا کن
 نیمه همو بو نیوه خه ریک زاری و شینین
 نهم ده رپی له پیماننا له پی بی هونه ری خاک !
 نهم نیشه له سه رمانه له سه ر به د دلو ناپاک

نیمه که کچین هر به کچی عاج—زو پیرین
 داماوو سه راسیمه و بی شه وقو نه سیرین
 قانع به همو ته بی غزه ل خوانی به کی بو
 شاهیده که وای نیمه همو مات و زویرین
 نفوسه که نیوه کورری مهیدانی نیزاعن
 زور یازوخه بو نیمه خه ریک نان و هه ویرین

شیر دەرچی له غابات نه گهر نیرو نه گهر می

لکن نه مه زور عه یسه که بی پشت و ظهیرین

دوبنی کچی نه یوت به کچانی وه ته نی کورد

تیلانه نه یا ههرچی که بیرین و سه غیرین

هم دهرپی له پیمانا له پی بی هونه ری خاک

هم نیشه له سه رمانه له سهر به ددلو ناپاک

« قانع و کهره کهی »

کهریکم بو ، چ کهر ، وهك باوو بوران

کهریکم بو ، چ کهر ، بار کیشی ده وران

کهریکم بو ، چ کهر ؟ چه شنی سه یاره

کهریکم بو ، چ کهر ، وهك شیر می بدن

کهری نوحی نه بی باپی می هم بو ،

له گهل گوی درپژی عیسا خال و خوارزان

به لاشه بهرزو زك نه ستورو سه رزل

که فهل گورج و په راسو چیخ و گوی پان

شفاو دارو دوشانه بهرزو مل قه ج

کلك شور و سپی توك و قهوی دان

له کهوشی سم هتا لاری ره فیه کی

خه نیکی موسته قیم بی که سرو نوقصان

شهوی پیم ووت : چلونی یاری دیرین

نه وا سه رما بزوت ده ستم به دامان

نېتر زستان و ڪاڻي دار ڪيشانه

وه ڪو سالاني پيشو پيره جهولان

نه نانم هس ، نه شه ڪرم هس ، نه چايي

نه بهرگي خوم و ڙيني باقي خيزان

همو هر چاوه رواني هيمه تي توپن

بنر ڪيني به بارو و بي يته مهيدان

« وه لامي ڪهره شين »

وتی : قانع ، نه سف بو بي حه بابريت

حه يا زور خوشه بو پياوي به ويژدان

به ڪام جي ؟ ڪام گورر ؟ ڪام نالو بزمار ؟

به ڪام رهشوهو جل و جل به ندو ڪورتان ؟

نمه چند ساله من بار ڪيشي نيوم

به خه و نه مدي جهوالي نالفو دان

وه ساي نالبهندي من وهك تهيري عهقا

نه پيزاوه له روي دهوراني دهوران

به نهو ناله قهسم نه تدا له ڙير پيم

به نهو جويه قهسم نه منايه ڙير دان

قهسم بهو گازه نه مديوه به عومرم

به نهو چه ڪوشه ڪه نه مدي مهر له ليدان

ته بي خيرم نه بي غهيري زهره زهره

نه گهر ورديشي ڪهي نه عزام به گوجان

(شعری تور)

کو کو کوردم ، ززوانم للاله ، ته ته واو

نه نه زانی ، ممالی ، کک کردم خخراو

ورده فقم سوارى بيا بون و منيش

ررروژى مه مه مه يدان که که کهر دینه تاو

بو نه جانی هو هو هوزم له له باتى تتهنگ

سيواک و ررریش و که که که شکولى شکاو

له له لا خوى مه مه لامو نه نه نه مزانی شقى

غیرى باسى ممارو قه قه قه ورو حه حه ساو

ففطره و زه زه گات و به به باسینی نه خوش

نه نه ناگر ، جه جه حه نه م ، بلیسه ی به ته تاو

پیردی صصراطو مه مه نه نگوبنی به به هشت

حوحو حورى ججوان و می می میوه ی ته ته واو

دددریژی جه جه جال و کو کو کورتانی کهری

کو کو شتن مه مه سیح و عه عه عه سایی بیناو

نه نه نیشک بمنال و گگگرتن شه شه شه

مه مه هالی ژژنان و بیونی به چه چاو

نه نه مانه به به یانم کک کردن به شیر

له منالی خه خه ربک بوم مه مه تا بوم به پیاو

قانما شیرت به سانی قیامت و نرخی نه

تو نه مانه که به لالی ناوی خوت خه پته وه ناو

« گریان »

براکم حاله تم گریانه نه مرو
دل و جهرکم ته و او بوریه نه مرو

به بهك له حزه دوسه د حالم نه گوری

ته ماشای حاله تم مهیرانه نه مرو

له باخی مه زړه عی یقبالی لارم

له خهم کو کو وه کو خهرمانه نه مرو

ته وهنده حیزه به ختی شومی نه حسم

له به ختم واعظیش شهیتانه نه مرو

گروفتارم به دوردو بی پزیشکم

ته داویم هر خهم و گریانه نه مرو

ستاره ی به ختی نه حسم وا له گوما

له عه قرب تالسم میزانه نه مرو

خهم تاج و سهره پهردهم نه خوشین

دهرونی دل ته و او ویرانه نه مرو

وه کو (قانع) خه یالی گه وره یوم بو

که چی نیسته خهم بو نانه نه مرو

« تی هه لکیش له گهل حافظ »

عاشقی دل به خهم نه که ی ! هه و او خه یالی خوردو خه و

(باده دلکشا بجو ، تازه به تازه نو به نو)

کانی که یارت دیته لات له گیر ی خهم نه ندا نه جات

(بو سهستان به کام از او تازه به تازه نو به نو)

چیتە لە سبیری عابدی ، یا وشکە زەدی زاهدی

(باده بخور به یاداو ، تازه به تازه ، نو به نو)

تو هەر دەمی مەرارهتی ، ئەو هەر شەوی ئەزاکەتی

(نقش و نیکارو رەنگو بو ، تازه به تازه نو به نو)

قانع ئەگەر موشەرەفی حضوری یاری خوت ئەوی

(قصه حافظش بگو ، تازه به تازه نو به نو)

« دیسان تی هەلکیش »

تو خوا زلف خەناوی زەمانی وەسلت گامە

(انی رأیت دهرأ من هجرک القيامة)

نیزهاری عشق بازی تا کەی بکەم بە بی سود ؟

(ليس دموع عيني هذا لنا العلامه)

من ئیمتیحانی بەختم ئەکەم وەلی ئەزانم

(من جرب المجرب حات به الندامة)

ئەو دل لە یاری بی مەیل ، بی مەیل بە! چونکە راسە

(في بعدها عذاب في قربها الندامة)

صوفی ئەو بە بی رەنج و سالی دوا بەرم هەس

(والله ما رأينا حياً بلا ملامه)

دوینی لە بەختی من یار چارشیوی شەرمی لادا

كالشمس في ضحيتها تطلع من الغمامه

قانع لە شەوقی چاوی عاشق بە پیالە مەی بو

(حتى يذوق منه كأساً من الكرامة)

(مەريوانىم . . !)

مەريوانە مەكانى مەھرو خانە

مەريوانە وەكو باخى جىنانە

مەريوانە بەھەشتى روى زەمىنە

مەريوانە كە نايابى جىپانە . .

برا سەر چەشمەكەى وەك سەلسەپىلە

بە عەينى خاكەكەى فەردى زەمانە

لە ئاۋ ئەۋ دەشتەدا گۈلى زىيار

نەمۇنەى چاۋى لىلى عاشقانە

مەۋايى موعتەدىل كويستانى پەرر گۈل

بە مل باقى ولانا ، ئاسمانە

بەھەشتە ئاۋو خاك و باۋو ئەرزى

كچانى حورو كورر غىلمانىانە . .

نەمە زور فەخرە بو خاكى مەريوان

موتەرىخان تەلەن جى ئارداۋەلانە

تەمىر حەمزەۋ (۱) ھەلوخانۋ (۲) قوباد بەگى (۳)

بەككا بەك جىگە دەسيان تيا نىشانە

جەنابى نارى (۴) فەرمۇى خاكى ئىمە

فەدىم تائىستە جىگەى شەاعرانە

خەيالىۋ (۵) شېخ سەئىدو (۶) خاتو خورشىد (۷)

مەلا ئابى (۸) كە شەرى چەن جوانە

فەریق و (۹) ناری هەر دو به حری عیلمن

له گشت لایهك هونهر هابان عه یانه

به فارسی و عاره بی و كوردی و تورکی

به چوار زمانه نه ده بیاتیان عه یانه

له قهرنی پیشوا کاری مهربوان

موحه قهق خارجی شهرج و به یانه

زمان كوا قوه تی شهرجی نه دا كا

قه لهم كهی قابلی نهو داستانه

به هیچ قانع هه مو وه سفو نه ناكهت

كه نیسته مه نزی بیگانه گانه

۱ — نه میر چه مزه ی بابان كه له دیار به كر شكا گه رایه وه مهربوان
له وی قه لاو خانویه کی کرده وه خیزانه كهی تیا چه سایه وه خوی دوباره
هوجومی برده وه سهر دوژمن له شاری (به عقوبه) شهید کرا .

۲ — هه لوخان کوری که ریم خان کوره زای سورخات شایه كه پایته ختی
شاری زهلم بووه ، له ده وری هه لوخاندای حو کمرانی نه م بیه ماله گه وره به
وه کو ئارده لانی بی له زهلم گو یزاویه تیه وه له مهربوان دانیشته وه
نیسته نا ئاری قه لایه کی زور گه وره له مهربوان دا هیه وه به ناوی
هه لوخانه وه مه شهوره ، له بهر دهم قه لاکه دا وارشی مزگه وته کونیک
هیه به زور گه وره به به مزگه وتی هه لوخان مه شهوره ، له سالی ۱۳۲۷ ی
کوچی لافاوی باران بهردیکی له وارشی مزگه وه که دهر خستبو که نه م
شیعره فارسی بهی له سهر نوسرا بو : —

« مسجدی عالی هلوخانی حیفش این است میشو دفانی »

۳ — قوباد به گ ، قوبادی کوری فهیروزه که بابا نهرده لانه ، نه سلا له تابه فهی (مامویی) خه لقی دی (سیامبوه) به که دی به که له بناری شاره زور له ناحیهی (خورمال) و قهزای (هه له بجه) ، کاتی که توره قی کرد جیگهی هوکمره وایی خوی هینایه مه ریوان ، له سه رکه وتنی نه م پیاره که وره دا من هبچ نانوسم چونکه نه گهر سه د به کی ته رجومه نه حوالی بنوسم نه بی کتییکی ته نریخ دابنیم .

۴ — ناری ناوی مه لا محمه وه به (کاکه حمه) مه شور بووه . له دبی (ییلو) دانیشته وه شعاری ناری به کوردی و فارسی و عهره بی وه کو نه ستیره له تاسمانی نه ده بیاتا نه دره وشیته وه ، به لام له عیلمی عهره پیدا به که می زه مانی خوی بووه .

دهستی شکاووم هه وه کو وه جابخی کویره به کیکیش نه بو له کوردستانا تی بکو شیت هندی له دیوانه که ی چاپ وه بلاو بکاته وه تا نه م پیاره که وره ی کوردستانه ناوی گوم نه ییت ، من بهش به حالی خوم نه توانم بلیم قانع نیستیفاده ی نه ده یی زور له خزمهت ناریدا کردوه .

• — خه بالی شاعریکی کونی مه ریوانی به له ده وورو بهری سه ده ی ده هه می هه جریدا ژباوه ، نه وه ی که لهم زاته به نرخی به جی مایی قور تانیکو دیوانیکی شیعری خوی به خه تی خوی جی مابو . به لام هه ردووکیان درراونو په رپوت بوون ، دیوانه که ی دلوپهی باران شوریه وه نیستیفاده ی که متر لی نه کرا . . به شیعه کانییا واده ر نه که وی که پیاو یکی قه له ندهر مه شره بو وه تن دوست بووه . له زور مصرعیا

نه خویندریته وه که شکانی له زولمی زه مانه کردوه ، وا ده رنه کهوی که
 دوستی ده فعه بهک که وتوته بهر تالان و بر روی (قزلباش) و (نه رده لان) .
 له ناخری قورئانه که یا سه ره تایی خوی وا پیشان داوه که خه یالی
 ناوی (شیخ محمد) و کوری (شیخ حیدر) له ساداتی
 کونه پوشین و له دبی (سه له سی) له ژوروی روز هه لاتی قه لای
 مهربوانه وه ژباوه .

٦ — شیخ سه عید کوری شیخ محمدی دولاشه له ساداتی (کابل) ی
 مهربوانه باپیری قانعه ، ثم شیخ سه عیده زانایه کی زور گه وره بووه وه
 تصنیفاتی زوری هه به به لام زور تریان له عه قایدا بووه ، شاعریکی زور
 پایه بهر زیش بووه زور تری شیعی به هه ورامی وه له سه ر ته رزی قه دیم
 وتوه . دو جه لد تصنیفی هه به له عیلمی تجویدا ، به کیکیان به زمانی
 فارسی ته وی تریان به زمانی کوردی ، فصایدی شیخ سه عید که به
 عه ره بی وتویه زور تر له هجه ی شاعره عه ره به کانی زه مانی جاهلیت
 نه کات ، نه توانم بلیم شیخ سه عید نه گهر له ناو عه ره بدا بوایه له (امره
 القیسی) و (حسان) که متر نه ته بو ، به لام هه مو جه وه ره که ی هه ر
 وه کو شاعره کانی تری کوردستان له گوشه ی که لاوه کونه که دا فه وتاون .

٧ — خاتو خورشید کچی شیخ مافی (که ولوس) و له ساداتی
 « ته رانه ون » ه چه پوکی روزگار مالی باوکی خاتو خورشیدی فری
 داوه ته شاری « سنه » . خاتو خورشید به منالی له لای « فاطمه خانی »
 نه رده لانی مه شم بهر فراوه ته بهر خویندن ، وه له فارسیدا مونته ها ده ره جه
 به نووه ت بووه . باهی مه عاوما تیشی له عیلمی عه ره پیدا گه یشته وه

نه‌ندازه‌یه‌ك كه له عیلمی « نحو » و « صرف » و « به‌یان » و « منطق » و « عتماید » دا زور بالاً بووه . . وه خو و ره‌وشتیکی به زوانی فارسی تصنیف کردوه که ناوی ناوه « تربیه‌ی مادران آینده » .

له‌و کتیبه‌ی خویا بو پاراستنی ساواو به‌خیو کردنی منال ده‌ستوریکی داناوه نه‌توانم بلیم مه‌گهر دکتوریکی زانا ته‌رییه‌ی وا بنوسیت وه دیوانیکی له پاش به‌جی ماوه زور له دیوانی « مستوره » ی مه‌شهور جوانترو به‌رز تره . به‌لام چونکه خاتو خورشید له ناو عه‌شایه‌ردا ده‌وره‌ی زینده‌گانی به‌سه‌ر بردوه بلاو نه‌بوته‌وه ، وه له عیلمی قالی ته‌نین‌دا که پی‌ی ته‌لین « ته‌ون گهری » به‌که‌مین ئوستادی زه‌مانه‌ی خوی بووه . . ته‌نانه‌ت چه‌ند نه‌خشیک له قالیدا که به‌پیری خوی دروستی کردوه وه ناوی ناون « خورشیدی » نیسته‌ش له ناو ته‌ون گهره‌گانی ئیراندا به‌عه‌ینی ناو مه‌شورن . . ئیمه‌ ویستمان که بو نمونه‌ چه‌ند غه‌زه‌لیکی بنوسین به‌لام وه‌خت مساعد نه‌بو .

۸ — مه‌لا ئابی ، ناوی شیخ محمدو کوری شیخ سعدالله‌یه که شیخ سعدالله مالک بووه له‌دی « به‌رقه‌لا » و « جه‌لیله » دا ئهم شیخ محمده ته‌ریقه‌ی نه‌قشه‌ندی بووه وه ژبانی به‌ ئیرشاده‌وه رابواردوه ، تصنیفات له‌همو عیلمیکدا زورن به‌لام نه‌وه‌ی که به‌چاپ گه‌یشتی عه‌قیده‌یه‌کی کوردی‌یه که نزیکه‌ی حه‌وت سه‌د شیعر ته‌بی وه ناوی ناوه « روشنی دل » به‌فارسی و کوردی و عه‌ره‌بی و تورکی شیعری مه‌یه . .

۹ — فه‌ریق ناوی مه‌لا ره‌سوله خه‌لقی دی « قوخه‌مامو » به‌له به‌ینی شلیرو بانه‌دا ، ئهم‌زاته له‌مه‌ریواندا که‌ورو بووه وه هه‌ر له‌ویشدا

پي گه‌يشتوه ، له هه‌مو علومى عه‌ره‌بيدا مه‌له‌وانىكى ته‌واو بووه ، به
كوردى و فارسى و عه‌ره‌بى شپه‌رى هه‌يه به‌لام به چاپ نه‌گه‌يشتوون .

— خه‌نجه‌ر —

[پينج خسته‌كى قانع له سهر شعرى كوردىك]

هه‌واى سهر شاخ و كوستانم پزىشكى ده‌ردو عيله‌تمه
خوا تاوا بى ته‌م خاكه كه مايهى ژين و صه‌ه‌تمه
ده‌رره‌بى كوبرى كه‌ى هه‌ركه‌س له سهر فه‌وتانى جه‌نه‌تمه
نشانه‌ى تيرى زيلله‌ت بى ته‌وى به‌د خواهمى ميلله‌تمه
ده غه‌رقى گه‌ژى نه‌گه‌ت بى ته‌وى دوژمن سه‌عاده‌تمه

به ده‌ستى خوم نه وه‌الله له ديوانى خوا كوردم
له ناو شپخ و به‌گه‌و ميرو مه‌لاو شاهو كه‌دا كوردم
ته‌ماشاي جه‌وه‌رى من كه‌ى ته‌زانى ناشكرا كوردم
به كوردى بومو خولقاوم هه‌تا روژى جه‌زا كوردم
له سهر ته‌م بيرمه ژينم ژيانىكى حه‌فيقه‌تمه

فيدات بم كورده بو خاكت چ بى عه‌يه‌و چه‌نى دلگير
نه‌گه‌ر خاكت نه‌سوتينن به نارى حيله‌وو ته‌زوهر
به‌هه‌شتيكه كه ئه‌حتياجى نه هه‌ركيز به جوگه‌ى شير
وه‌ته‌ن زور خوشه قه‌درى بى نه‌هايه‌ت نايه‌ته ته‌قريب
له لاي عالم كه دوزه‌خ بى بلند تر سه‌د له جه‌نه‌تمه

ته ماشای پیره مگرون که ده ماخی چه نده سهر به رزه
له باخانی ته بیعت دا گولالهی سه ده هزار ته رزه
ته ماشای نایه تی خوا کن له نه وسافی وه تهن ره مزه
به بورهانی که لامی حق به دل حوی به وه تهن فره رزه

که سهی مونگیر بی بهم قه واه نه زانی بی له سهر خه تمه

وه تهن دیوانه کی خوتم به لاگردانی بهر پیتم
نه گهر بیتو قبولم کی به دل سهر بازی سهر دیتم
جگر سوتاوی لاوانی به بی مالو به بی جیتم
له باخی عشقی میلله تا فیداکاری نه سه شیم

فیداکاری له سهر ری هیرشی سهیلی موحه به تمه

چ خوشه زه حمه تی زور زور له پاشان ره حمه تی تیا بی !
چ شیرینه ده وای تالی به شهرتی صیحه تی تیا بی !
نه بونی خوم و نه ولادم قبوله عیزه تی تیا بی
به روح کیشانی خوم رازیم روفاهی میلله تی تیا بی

به بی ژینی وه تهن ژینم ژیانیکی مذلتنه

خوا بو خاتری جهمی وه تهن خوا هانی دل ڤاکان
به خوینی ناحقی کوژراوی نه شکه وتان و بن بهردان
به حقی حه زره تی پیغمبه رو سی جزمه بی قورژان
بژی کوردو بمینی تا قیامت خاکی کوردستان

به عهونی نه و خوابه خاکی فکرو ته بیعتنه

« روله‌ی کوردم »

من که روله‌ی کورده‌کانم تورک و تارم بو چی‌یه
تا برای پشتیم بی یاری له مارم بو چی‌یه
تا کلاشی به‌ن‌چنی ژیر مه‌حکمه‌ی خوم دهس بدا
قونده‌ره‌ی ته‌سک و تروسک و لار و خوارم بو چی‌یه
تا کتیی وه‌سفی خاکی کوردسان ئینشا بی
وه‌سفی رکن ئاباد و نه‌هری رودبارم بو چی‌یه
تا سه‌یل زه‌رد و سوری فیتکه دوری خوم بی
فاتمه‌فلتی نیرکه‌له و توپی سیغارم بو چی‌یه
شهر به‌تی ههرمی له‌ت و دوشاوی شوکه‌م دهس که‌وی
ئاره‌ق و ترباکی هه‌روه‌ک زه‌هره‌ مارم بو چی‌یه
نه‌ی که شومشاله عه‌زیزم سه‌د گرامافون نه‌ژی
سوزی شـمـشالم بی من عود و تارم بو چی‌یه
رانکو چوخه‌م دهس که‌وی چیمه‌ له‌ فاسون و هه‌ریر
جاوی خومالیم بی چتی توجارم بو چی‌یه
بانی خیلان ئاوه‌دان بی ، بو قه‌له‌م بو کورده‌کان
تازه ئیتر ئوچی پیسی به‌د نیگارم بو چی‌یه
تا بی به‌فراوو میرگ و چیمه‌ن و ئیلاخی خوم
ئاوی سویر و درر که زه‌رده‌ی گهرمه‌ سارم بو چی‌یه
تا ته‌ماشای قامه‌ت و له‌نجه‌ی کچی کوردم بی
حوریو غیلمانی صوفی مفتیه‌ خوارم بو چی‌یه

تا ههزاری نكهته كو وهك فانعی پهیدا بې
دهقهری نهفسانه كونی پرر له عارم بو چی به

« به هاری »

نهمروكه مهوسمی سهیرانی نهو به هاری به
نهمروكه روژی دهستی یارانو یاری به
نهمروكه روژی زه و قه له نهربایی نه هلی دل
نهم روژه روژی قه هقه می جامی خوماری به
نهمروكه روژی كه یف و نیشاطه له عالما
نهمروكه روژی جه ژنی ههمو كورده واری به
دامینی کیوه گانه له سهد رهنك نالرو وال
سهر بهندی شاخه گانه به گول نادیار به
فهراشی بای شه ماله چه مهن زیب و فهرر نه دا
زوراعی هه وری تاله خهریك ئاو یاری به
ههر خونچه به به كه یف و ده ماحه له سهر چلا
ههر بوللی هه ژاره كه نیش و کاری زاری به
ههر دهنگی ده فنه به عه یشه وه وا حه سره تا نه لی
ههر رهنگی كه فنه له نه هج و مقامانی ناری به
ههر گوی به پرر نه بی له سه ماعی روباب و نه ی
ههر نه فسه زل نه بی له شهرارات و هاری به
ههر میشكه پرر نه بی له خه یالی وه تن وه تن
ههر كورده مات نه بی كه چلون دهر دی کاری به

هه رکەس لە ژانی خوی به تهواوی موفهحه

ئێلا که ئیشی کورده کزی و بهره باری به

زه له نه سیری جهورو نه زانین له عاله ما

شه له که نه شکی چه سه رت و نالینی جاری به

تاجی نگین و عزه تی بهر باده تاز—جهرو

سپروانه نه شکی خوینی به ایلی فواری به

کوستانی کوردستانه به گریان—وه نه لی

نه ی وای ئای های چ دهردیکی کاری به

قانع له چه سه رتی خزمانی کورده هه ر نه لی

هم گاره کاری کورده ! نه وه ک کاری باری به

« پینج خشته کی »

کوردستانه یشه لانی شیره کی مه بدانه

خاک و بادی نیشتمانه یشه کی لاوانه

کوردسانه مه کته بی وێژدان و هم عیرفانه

درکو دالی کوردسانه سوسهزو ریهانه

گهرمه سیری کوردسانه شه ربهت و قهچانه

کیو و کوستانی ولاتی کوردسانه جه نه تم

خاکی خاوهن رزقی کورده دایکی پر شه قه تم

ناوی ساردو نانی زورو نیحه نی بی زه حه تم

که ی وه کو خه لقی له خاکی خه لقه دا پر رینه تم؟!

هه ر نه لیم ئاوا بی یارب جه نه ت الم دانانه

فهری فیرده و سـی به رینه باخی هه نه جیرو هه نار
خاوه نی حه وزو حه یات و مهرر مهررو جوگه و چنار
که و سـهرم جوگهی ده لینه ، یا بناری سـهر چنار
چه مچه مال و بازیا نم مه سـه کنی شیرین سوار
بی ته ماشای شاره زور که چالی ده خل و دانمه !

(فه خری رازی) بی به بی که س حورمهت و قه درت نیه
سه د کرورت بی که خوت ماقول نه بی سودی چی به ؟
مولکی بی خاوه من عه زیزم هه ر وه کو داری بی به
با که وانیش خوش پیکی موضته ری لویی ژی به
کوا پیایوی تی بگا لهم شیره بی مه عنانه ؟ !

قانعم نه سـپی خه یالم چه ندی تر سـهر گرم نه بی
مشته ری نه شعاره کانم قه درنی تر بی شهرم نه بی
نه ی نه سف هه ر تا کو به ردی ره ق ته وای نه رم نه بی
چه ند هه ژاری دل خه یالی داخلی سـهر ته رم نه بی
من نه بی چی بکه م که نیسته ناره زوی مه یدانه ؟

« مناجات »

یا محمد لیو به بارو دل به بریا نم مه که
نه ی ره نیسی هه ر دو دنیا دیده گریا نم مه که
دهسته نه ژنو و چاوه ریگهی دهستی یارا نم مه که
من که نالی توم زه لیلی باری عصیا نم مه که

غه یری قاپی ره ئفه تـی بر که س سه نا خوانم مه که

نه‌ی شو عا‌ی شه‌مس و کهو که ب شو عله‌یی نه‌نواری تو
زینه‌تی (جنات عدن) شبه‌ی روخساری تو
نه‌ی بوراق و تاج و ره‌فره‌ف خه‌لعه‌تی نه‌نواری تو
نه‌ی مه‌سیحا چاوه‌ریگه‌ی نوقطه‌یی گوفتاری تو
به‌ش برراوو بی نصبی لطف و نیحسانم مه‌که

نه‌ی خولامی باره‌گاهت قه‌یسه‌رو داراوو جه‌م
وه‌ی له‌ دیوانی جه‌زادا شافعی جومله‌ی نومم
مه‌سنه‌دی نه‌وره‌نگی به‌زمت که‌وته‌ ژور لوح‌ال‌قلم
نیتیزاری فه‌یزی لوتقی تون مه‌مو عورب و ده‌جه‌م
غه‌یری ئالی طاهرینت ده‌سته‌ دامانم مه‌که

تو کلیم و ته‌که‌گاهت عه‌رشی ته‌ه‌زم میسلی‌تور
قاب قوسینی له‌ به‌ینا‌ما ، به‌ تیکه‌لی‌نورو نور
باعثی ته‌زینی قه‌سرو جه‌نه‌ت و سیمای‌حور
روژی مه‌حشر چون به‌ باری نه‌گه‌ت و یم بو‌حضور ؟
سا له‌ به‌ر خاتر حسینت دل‌په‌ریشانم مه‌که

واسطه‌ی نوتقی به‌عیرو موقته‌دایی مورسه‌لین
شتری مه‌یدانی فه‌زلت سه‌د وه‌کو روح‌ال‌آمین
ریزه‌جویی خوانی لوتفت سه‌د هه‌زاران عاکفین
یا رسول‌الله به‌حق ئالو به‌یتی طاهرین
سه‌رک‌زو ئاشفته‌حالی ده‌ستی شه‌یتانم مه‌که

مه‌خزه‌نی نه‌سراری غه‌یب و ره‌به‌ری ریگه‌ی ه‌دا
خاکی ریگه‌ت (کحل ما‌زاغ‌البصر) بو‌نه‌نیا

شارقي بورجي نبوت شاهبازی کبریا
ره حمی خیرت بی به (قانع) تو یو زاتی خوا
کوا خه لاتی ؟ موسته حقم روت و عوریانم مه که

« فہسلی پایز »

(ن)
نہی و دتہ پایز به خیر بی چونکہ ئیستا باومه
گرم و ساردی فہسلہ کت عہینہن دلہی شیواومه
بارہشت خاھی دہرون و ہورت ہر وہک چاومه
نم نمی باران تہباری وہک تسکھی زوخواومه
شاخ و داخی تو نمونہی جہرگی ہل قرچاومه
گیژہ لوکھی سہر ملانت وہک ہناسہی پررگرین
نہم لہ سہر کویستانہ کانت دوکلی تہلی حہزین
ساردی تہشکوت و موغارت وہک دہرونی پرر برین
پوشی و شکی دہشتہ کانت بہندی جہرگی ناگرین
بہرگہ ریزانی درہخت عومرہ کھی فہوتاومه

نہی و دتہن باپیکہ وہ ہل کینہ سہر گریان و زار
تو لہ بو گہنجانی لادی و من لہ بو لاوانی شار
تو لہ داخی ہلپہرین و ، من لہ داخی عود و تار
تہشکی خوبین دا بریژین ہر وہ کو ہوری بہ ہار
کہر حہ یام بی خوینی جہرگم شہر بہت وشہ کراومه

نہی و دتہن کوا نہ عرہ تہ و نر کہ و گور دہی شیرانہ کت
کوانی قانون و نیظام و دہدہ بہی بابانہ کت

بوچی ون بو عیلم و عقل و صنعت و عیرفانه کهت
جاهل و مادونی خه لکن سهر به سهر خیزانه کهت

نه‌ی وه‌تهن سا گوی‌گره له‌م شیوه‌نه لیشاومه

نه‌ی وه‌تهن هیندی به ناوی تویه‌وه جاسوسی تام
نه‌ی وه‌تهن به‌عزی له‌داخی تویه بویه په‌ندی عام
فکری خومت بو به‌یان که‌م موخته‌سهر تاخر که‌لام
شهرته تا تو بی حهرام بی زیاره‌تی (بیت الحرام)

شاره‌زوره جی سه‌عی و مروه و سه‌فاو پرر تاومه

نه‌ی وه‌تهن خو من به‌ناحق سهرکزو تاواره نیم
رواه‌که‌ی خوتم به‌پاکی دوزمن و خوینه‌خواره نیم
چونکه‌ی روله‌ی کوردسانم وه‌حشی و په‌تیاره نیم
وامه‌زانه که‌وته‌روژی خوی وه‌ها بیکاره نیم

سه‌یری مه‌غزی دوزمنت که‌تیکه‌لی خویناومه

هوزی کورد یا خوا نه‌مینم بو هه‌ناسه‌ی سهردتان
بو خهم و ئاهی ده‌رون و بودله‌ی پرر ده‌ردتان
بو لچی و شک و به‌باروره‌نگ و رومای زه‌ردتان
دور له‌خوی بی شوینه مه‌جنون چوله‌شاخو هه‌ردتان

شیوه‌نم سهر مه‌شقه کورده بو وه‌تهن کیشاومه

نه‌ی وه‌تهن تو مه‌مله که‌ت بوی که‌ی وه‌ها ویرانه‌بوی ؟
که‌ی نه‌سیرو ژیر چه‌پو که‌ی دوزمن و بیگانه‌بوی !
به‌نی بین الله وه‌تهن هه‌رتا که‌ی بوی مه‌ردانه‌بوی !
عه‌سری پیشو بیشه‌لانی کومه‌لی شیرانه‌بوی

من ڪه ناروم خوشي عه سري ٿارده لانت داومه

نهى وه تن ناو بردنت بو من به قين شيتانه به

شير ڪهت بو باره نه مرو خادمي بيگانه به

من ڪه بي پاره م دوسته د ڪوشش بڪم نه فسانه به

نهى وه تن خهلقى ته لين پيم (قانعى) ديوانه به

نهى خوا چي بڪم له بو نه ميله تبه فو تاومه

« چاوى يار »

مهستي چاوى يارى خوت بي تاقپامهت غه فله ته

مردنى نهو مهستي به زور چاترى هر صحته

گوشه گيري زاويه ي عه شقم له ٿاوينم چي به

چونكه ڪه ڪسى خوم نه بينم بو خه يالم كه سره ته

پاشي سه د خهرمانى خه م هر خوشه چيني مهينه تم

بو خه لى ٿوميده وارى عه شقى يارم ٿافه ته

خو زه مانهش وهك منه هر هرز به ته نهاي ته ڪا

نايني بي وجهه دايم دوژمنى جمعيت به

بو سهرى وه عده ي وصال هاتو چو مهردى نهوى

روينم بو پيشو جورتهت ! بو دواوه زه حمه ته

پياله گهردن كهچ نهى بو شيشه وو هر وا نهلى

نهى مه لا گيرنده بو به خشنده زور پرر مهينه ته

ٿاوينم بو روشنى پي لازمه نهك بو عه ڪس

مالى تاريك بي چرايى چاترى سه د صوره ته

وا ، له پیری دا چه میتو (قانما) لاده له عشق
ریش له ده شتی عشق بازی بی به هاوو قیمة ته

« هاو دهرده کهم »

ته وهی مه حرم به دهر دم بی سه بایه
ته وه دهس خاته سه هر شانم عه بایه

کراسیکی سه بوریم کرده بهر خوم
گرژی جهرگم سوتانی هر که وایه

ته پوکوی دوکلی دله له سهر سه هر
ته لی تاجو نیشانه ی پادشابه

چه واشه ی چهرخی چه پگهرده ته بینم
له پیری خهم نه چوم هر وهك برایه

فهلهك بهردی به سهرما دا پزیسکه ی
له تاریکی شهوی به ختم چراپه

که من مولکی نه یونی مولکی خومه
له پیش چاوم هزار کسرا به کایه

مه تا دورری نه فیسی نکته خوش بی
مه لین (قانع) له دنیا دا گه دایه

چاوه کهم مه غروری هر وا یا خه تایی نازداری به
نازه وا نالوزه چاوت یا له سهر خونخواری به

خەم لە من دیوانە تر بو شورشى دلمى که دى
دەردى دل دەردى گرانە و عیالەتیکى سارى بە

ئاوررى شان و بەروکى خوم نە دەم شەیدا نە بىم
چون بە ئەشكى خوینى جەرگم قەرمز و گول نارى بە

ناتوانى پى لە ئەشكى خوى نى و تى پەرر بکات
مەشرەبى عاشق لە سەر رەسم و مقامى هارى بە

من بە شوین دىما گەررام شوینى بە خوین دوزیمە وە
چون لە راوچى گوم نە بى سەیدى که خوین جارى بە

(قانعى) بویه لە هجرا خەو لە چاوى ناکەوى

قاعدهى سەجەس وە هاىبە کەوتە شو بى دارى بە

« یارى نازدار »

فراقى یارى نازارە ئەساسى بى قەرارىم بە
خەزانى عومرى بى مایەم لە فەسلى نەو بە هارىم بە

فەلەك وا تەفرە قەبى كردم لە سەر جیگە و مقامى خوم

نە هەر جارى که ئەم جارە ژمارەى سەد هەزاریم بە

زەمانە وا چرای بەختى کوژانومو بە بە کجاری

ئەلى توشەى قەبرسار، شەوى جمعهى مەزاریم بە

لە تارىکى خەم و دەردا سەروشکەم رى بە کوش نابا

بە واژونە بە سەر شانا فوارەى ئەشک باریم بە

نەگەر وە عەدەم بە مەحشەر پى بدا دولبەرگەلى شوکرم

لە سەر پردى سیراتیشا خەيالى ئىنتىزاریم بە

به هجرانت نه گهر قه تالم نه که ی بی مینه ته نه ی شوخ

له وه صلا روح نه بی پیشکه شربکه م گهر لافی یاریمه

په یاپه ی به ندی دل ده ردینی خریشم قهت له خو ناگم

که چون من دائما مهیل و خه یالی سه نگساریمه

(تنبه) گهر نه بيم مهرگیز مه کن مه نعم به زه خمی دل

به دینم (قانما) عینه ن نشانهی کورده واریمه

[فەسلی به هــار]

نه ی وه تهن دیسان به هاره و تاره زوی سهیرانمه

مه یلی هازه ی قه لبزه ی به فراوی کویستانانمه

نیشتیه ی بونی گولو، گول سوسه ن، وریحانمه

تاره زوی سه رکه وتی لاوانی کوردستانمه

گهر چی بو جه هل و نه زانین شورش گریانمه

نیشتیه ی سروهی نه سیمی سوبچی سه رکوسار نه کم

سه یری خالی ئال و والی ئاهوی تاتار نه کم

نه ی وه تهن وه قتم به یادی تویه وه ئیمرار نه کم

بیر له نه یامی زه مانهی زه ندی و قاجار نه کم

دهرده کم دهردی گرانه و دهردی بی دهرمانمه

نه ی وه تهن باخچه ی ته ییعبیت کافیه بو جه نه تم

مه نزه رهی سوبچی جه مالت شاییه بو محنه تم

نو پزیشکی دهردی دلی بویه روو له صحنه تم

لا نه با بونی وه نه وشه ی چیمه نت سه د عیله تم

لیو به بارو دهسته نهژنو مهر کزی کوردانه

تهی وهتهن بهرلین بهکهر سوسه‌نو به‌سیرینی تو

لونده‌یو پارس^ن فدا^نات بن بو به‌وای شیرینی تو

کهی قه‌لهم تحریر نه‌کا شهرحی گولی ره‌نگینی تو

بونی عه‌تری خسته دنیا فرگسی نورینی تو

ره‌بی ناوایی وهتهن چون (جنة العدن) مه

هوزی کورد ! نه‌مرو به‌هاره کهی به‌هاری نیمه‌به ؟

کهی وهتهن گولزارو باخو لاله‌زاری نیمه‌به ؟

کهی سلیمانی به‌له‌بجه و کویه شاری نیمه‌به ؟

خور نشین ره‌نگ زهرده گوپژه دهرده‌داری نیمه‌به !

کویر نه‌بوم ته‌یلوله تالهی شهر پهره‌ی چاوانمه

قه‌سری قاجاره له‌جه‌رگم زامی سه‌ختی کاری‌به

بو براکانی (شیمالم) نه‌شکی تالم جاری‌به

روله رومه بو شوکاک و کارو پیشم زاری‌به

سوری خوینی لوور له‌ه‌وری ئاسمانا دیاری‌به

روژی نه‌مرو یادی روژی وه‌یه‌وو پیرانه

دوی له‌قه‌برا نه‌وجوانی تازه نه‌و خه‌ت هاته‌ده‌ر

ئاوریکی دا نوارری بوسه‌راسه‌ر ده‌شت و ده‌ر

نه‌عه‌ته‌ی پیکاو به‌دوو ده‌س دای له‌سینه‌و ته‌پلی مهر

بوچی وا پاش که‌وتوه کوردی دلیری پرر هونه‌ر

نهم ولاته بی‌که‌سه‌که‌ی خاکه‌که‌ی جارانه ؟

نهى وهتن بى شوقو زهوقى نيشى بى نهولادى به
 يستون بى نازه نه مرو ككارى بى فهادى به
 ره بى خه سره و كويرو كه رر بى وا له سهر بى دادى به
 بو همو كهس دهوره دهورهى حوررى و نازادى به
 نهى خوا تاككى نه سبرى خه لعته نيشتمانمه !

ساقيا سا دهى به يادى چاوى دولهر بينه مهى
 بو فهره ح تيكه له سهر يهك بيره كهر دش پهى به پهى
 قهت مه خو نيشى زه مانده بير كهرو كوا تاجى كهى ؟
 كوانى كورزى قاره مان و ده بده بهى شيرانى رهى ؟
 (قانعاً) نه مرو و سبه بى ، نه وبه تى كوررانمه

« سهر گهرمى »

له پيش چاووم هموو عالم به چه شنى په رره كاى كه
 سهرم گهرمه له مه ستى دا چ ده ر به ستى ككلاويكه
 همو مولكى به لاو مېحنهت به ته نها مولك و تاپومه
 كهسى وا بى له ناو شارا چ ده ر به ستى سهراييكه
 به غهبرى خهم كه خواردنمه ، نه هارو شامو به رقليان
 له نه نعامى خوا حصه نه من ته نها نيگاميكه

له ناسمانا به لاى بى له پيشا دېته مالى من ! !
 به لاى غه بى له كهل من دا ، جايه ب ناشنايكه

به چهن زه حهت به كى هاودهم نه بينم تى كه بشتوو بى
 كه وه ختى دېته گوغو گو له به ختم نه رره كاىيكه

نه وه نده ياس و يزارم له عالم چولي به جيگم

سه في نه گهت له چوار ددورم به نه بي وهك سوپاييکه

ده خيلت بم له دهمس ميحنهت فيرارت قهت نه بي هرگيز !

له بو ده فعي خهم و خوصه به لا پشت و په ناييکه

نه يا مل هور به مه هتوکی مه فکره سهرکزی بي ده ست

که چون دهرمانی چهن دهر دو بريني زل گياييکه

له دورو پيم نه لين (قانع) پياويکی مل نه ستوره

به ديقهت بين ته ماشا کهن که هر فرميسک و ناييکه

« فوسلي زستان »

نه ي وه تن زستاني ساردت وهك هيوای کوردانمه

روت و قوتی داره گانت وهك گروي لاوانمه

بو کليلهت قور پيوم وهك قوری سهر شانمه

به فرو باران و بلوکهت هر وه کو گريانمه

تو خهريکی مردنی بويه منيش دوا گيانمه

خوبنی گهرم سارده ييشك هر وه کو به فراوی تو

دل وه کو به خ بهندی تويه بو نيشانه و ناوی تو

روحه کهم بو دهر نه چی بو گولشه نی فه و تاوی تو

نه ي وه تن چون دانه مينم وا کزو داماوی تو

کورده ساده ی بين بگريهن شيوه نی نيشتمانمه

نه ي وه تن سه د حه سره تا بو غيره تی عه هدی قه ديم

بو صلاح الدين و عادل بو قوبادو بو کهريم

کوانی نه عره‌ی روسته‌مت کوا بیژنه‌نی بی ترسو و بیم
شیره‌کانت مردن و بی کاره‌کان ساغو سه‌لیم
نه‌گه‌ته‌ه دو چاری شانی کوردو کورستانه‌ه

نه‌ی وه‌ته‌ن هیچ خهم مه‌خو روژی نه‌بی بو ئاخری
ده‌ستی به‌یضا دهر که‌وی سحری نه‌مینی سامری
چون سه‌راسهر که‌وه‌هری نه‌ک جه‌وه‌هری ههر ئاگری
کی نه‌لی ده‌شت و دهر و کیو و که‌نه‌ک داناگری
نهر و با وای برا که‌م چون نه‌وه‌ی شیرانه‌ه

هوزی کورد تا که‌ی به‌ غه‌فه‌ت تا به‌ که‌ی مه‌ستن له‌ خه‌و
تا به‌ که‌ی خو خواردن و دوژمن به‌یه‌ک وه‌ک هوزی که‌و!
روژی روناکت له‌ به‌ر چی تاریکه‌ وه‌ک نیوه‌ شه‌و!
تاوی چاوه‌روایی نه‌م بیو گاهی خزمه‌تکاری نه‌و!
نه‌ی وه‌ته‌ن توله‌ت به‌ نه‌ستی فیتنه‌وو دوزوانه‌ه

جه‌هل دورانی دو چاوی بازی تهر رلانی ته‌وار
کورد ه‌کانی خسته‌ پاش بیگانه‌وو تورک و ته‌تار
ههر زه‌مانی چاوی به‌ر بو کوردی رهن‌دی هوشیار
جا ته‌ماشا که‌ له‌ لرفه‌ی پیاده‌وو هه‌له‌ت سوار
شاهیدی نه‌م ئیدعامه‌ ده‌بده‌به‌ی بابانه‌ه

(قانا) میله‌ت ههموی کویره‌ نه‌بی کی به‌ر که‌وی؟
میله‌تی کوشش له‌ ریش و پرچ نه‌کا چون سه‌ر که‌وی
کوردی جیماو چون له‌ ناو بیگانه‌کانا دهر که‌وی

نهى خوا تاھو نزولهى خاكه كم مه حشر كوى
جانهازانى كى به رورهش بهردهمى بهزدانمه

« پينج خشته كى قانع له سهر شعرى ^{همدى} صاحبقران »

شوكرى خوا كه پهردهمى مېحنهت دررايه وه
په تروى برېنى عاشقى شهيدا كولايه وه
دوباره جهژنه ناگرى عوشرهت كرايه وه
بلبل به خنده ديت و دهلى (دهى) برايه وه

شاخى درهختى هومره شكوفه زيايه وه

جوش و خروشى هه وره كه وا هاته زاروشين
نه عرهى سه داي بهرقه نه تركينى نهو به قين
سه يرانى سهيره ، گولاله به دو چاوى پرر نمين
تهقلبدى ديده گانى منى كرده زه مين

هر كوپره شيوه كه چه شمه يى تيدا زيايه وه

سولتانى به فرى شاخه پهریشان و ماقامه
نوردوى سه هول و زوقمه ، كليلهى هه مو خه مه
روژى نه جاتى وه حشى و سه يرانى ناده مه
نه وروزه ، جهژنه ، بويه چراخانى عالمه

يا ناگره له عومرى « شتا » چو ، كوژايه وه

دارانى لا نزاره هه مو هاتنه زمان
كيكف به سوز و سازه وه بانگ نه كا له نه رخه وان

بروانه سوچی باخو له سرووی بهری بهیان
عرعر له له نجه دایه له ره قسایه سهروه کان
به رگی چه من له رهنگی زومورده د کرایه وه

نر که وگوزره ی شه ماله که هات چه شنی شیري نه رر
چوزه ی بنی دره خته له دوژمن که که وته گهر
کورر نا خه لف نه بو که نه ترسا له شور و شهر
(خیر الخلف) نیهالی له جی دایه سهوزو ته رر
داری ، به به فروبادی زمستان شکایه وه

نازیزه بانگ ته کا به سه دایکی نه رمه وه
بروانه بو چنور له شاخا به سه رمه وه
به م په ستیهش بیته گره وی لی به رمه وه
گول دهستی یاسه مینی له مل دایه به شه رمه وه
فه رموی زه مانی بلبه با یته کایه وه

ته یامی توله سه ندنی سولتانی نه و به هاری به
نهم روژه روژی میوه ، که زنجیری داربی به
کوانی وه نه وشه له کوی دایه دیار نی به ؟
وانی ده گم له به زمی چه من دا چرا چی به !
لاله کهرونی شه ونمی کرده چرایه وه

ته رسا میثاله یارو که زه ناره زولفی به
کوگای که نجه رومه تی ، ره شماره زولفی به
ههلقه ی ته نانی گهردنی دلداره زولفی به
بو گهردنی هه میشه به هاره که زولفی به

عوقدهی ده می سیاهی ریاحین کُرايه وه

نهم بونه بونی یاره نه گهر بونی گول نه بی !

نهو تاجه تاجی شایه شکوفه ی له چل نه بی !

نهم خاك و خوله پاکی عه پیره سمل نه بی !

قه ترانی تی تكاوه نه گهر داخی دل نه بی !

یا سورمه یه به دیده ی نه رگس کُشایه وه

شه و بو و سور هه لاله ئیشاره له یهك نه گهن

سه رو و چنارو په لکه سوجده له یهك نه بهن

نهمرو له لاله زاری سه فادایه یا سه مهن

ههنگامی وه سه شه سپهررو مینا به یهك نه گهن

پهرده ی زوفافه قه وس و قه زه ح را کشایه وه

بروانه چاوی هه ور ، که جوش و خروشی کرد

دارانی سه ر کلاوه هه مو سه وزه پوشی کرد

کهنجی چیا به جاری گولاله ی له کوشی کرد

لیمو قدح ، له چاوی ترونجه که نوشی کرد

به دمه ست و سه رکه شه به شی نه رگسی نه مایه وه

ناخر نه نفسی به کلبله که ته رکی که لام نه کا

زستانی سارده ویداعی له خاس و له عام نه کا

نهوبه ی به هاره برا حوکمی خوی به کام نه کا

گمردن که چه وه نه وشه له زه نه بق سه لام نه کا

نیا و فهره به قه هقه هه لیوی درایه وه

کانی که هه ور گرتی سه راسه — هه موزه وی
تالانی به فری کرد، چ له به رزی چ نیو نه وی
سور هه لگرا گولاله له شادی که تی گه بی
بو و کانه ته رخه وانه له تارایی په جبه بی

خوبی دلی به غه مزه بی شیرین تکابه وه

ته و خاته می نگینه که سه نرا له ته هره مه ن
دو باره که وته دهستی سیلمانی یاسه مه ن
ساریژی کرد برینی به بای شمال داره به ن
چه تریکی بی به ره که دوه ختانی ناره وه ن

خیوت که دو به ره ، نیه سیهر به لایه وه

ناهوی میرغوزاره له سه ر به زمی هاتو چو
هه ر دم له گهل که وه زنو که لو گور رو به رو
پوپه ی گلوک نه خون به مه رام و ناره زو
گریه ی عینه ب به باوه شی بادامه وه وه کو

طفایکی شیره خوره به بهر مه مکی دایه وه

صوفی به خوت وریشه وه خوت لاده مه گره ری
بروانه به زم و شور و سه فایه له شار و دی
توش ویردی خوت بگوره و هره سه رباسی میمویی
هه ر عه تری بید مشکه نه سیمی سه حر که ی

نه ی دپته ره قصو له نجه نه خاته سه مایه وه

جه نه ت شکینه کاکه هه مو کیو و دهشت و دهر

عوری نکیه برا نازی یاری سیم بهر
تهسیر نه گانه روح و نه برژی هه مو جگهر
خوینی نه وهنده گهرمه گولی ئاتهشی سه حهر

لؤلوی شهونمی له مهزاقا توایه وه

نامادهیی گرتنی داوینی یاره دررکهزی
گهنجیکی چواردده سالو تهرو تازه به کهچی
سهردانه واوی سهلامه که وهختی چناری دی
بهستی مرادی حیکمهته بالای شوره بی

وهه رنه جوانه قامهتی بوچی چهمایه وه ؟

بروانه کیوو کهژ ، هه مو گولزاره دامه نی
خونچه ، به شوری بلبلی موشه تاقه پیکه نی
هیلانه دوزه پوررو نه پرسسی له مهلبه نی
کهو کوهساری گرتوه سه حرایه مهسکه نی

هدهد به تاجو ، حاجی به شانو عهبایه وه

وا جارری دا چه مهن که گهیشتم به تاره زوم
شاباشی گول نه کهم له نه بونی زسانی شوم
کوتر نهلی له شوینی جوتی خومه هاتو چوم
تهبریکی سالی تازهیی بازی مراده بوم

هاتوته دهر له خهلو به ریشی ریایه وه

(قانع) که کهوته شعر له شعری (دقایقا)

چون راسته راست نهلی له مقامی حقایقا

ګول دهسته شعری حمدیه فائق به سهر شائقا
حمدی نه بی خولاسه له جه معی خه لایقا
عومریکی تازه لهزه تی تازه به شایه وه

« دیسان پینج خشته کی له سهر شعری حمدی »

تاوی وهك سوفی به ریش و شانه وو سیواكه وه
له حظه بی مه ستم به قهنده و ماشه وو تریاكه وه
روژی بی هوشم چ حقه من به پیس و پاكه وه
وهك هه وا كه وتومه کیژی گونبه دی هه فلاكه وه
ره بی بی یینم وه كو کسرا به سینه ی چاكه وه
هر که سی هه ربابی دل بی جهرگی دایم لت له ته
بی ته ماشای بی دلش که چون له نازو نیعمه ته
سه بری چهرخی چهرخه کونه چون خهریکی زه حمه ته
بو که سی تا سهر وه فاداری نه بو بی مرو ته
سه بری نه سکه ندهر نه که ی روی به مشتی خاكه وه
پیری پاشا بو فلانی نه مرو وا بوی دهر چووه !
دوی گونی گونداری نه بری نه مرو خوی بی گون بووه
حق به حق نادا زه مانه هه ته ییمی به د خووه
چا که دایم هه له پیناوی خراپا ون بووه
گه وه هری دهریا به دایم وا له ژیر خاشا که وه
مه بلی بی سوری نه دات و تو نه خاته ریزی میر
روژی میریکیش نه خاته ناو نه لافه و دارو گیر

نه بله دايم خوش دل و دل پرر خه مه داناو و ژير
مه ر شکستی نه هلی مه عنای مه طله به ده و رانی پير
رهش نه خانه سه ر سپی ، پېسی نه گانه پاکه وه

چی بکا عاقل به بی دهس سه رکزو قانع نه بی
شه هدو شه کهر تاله لای من بو خه مم نافع نه بی
نه فسی به دکارم له مه و لا گهر ته و او تانع نه بی
نیستقامی خوم نه سینم جه هل نه کهر مانع نه بی
شو عله بی تا هم نه نیمه خه رمه نی نه دراکه وه

من که جه رگی خوم که باب و زوخی دل وه که شه ر به ته
نه و قورره ی پیواومه بو خوم تاجی فه خرو عیزه ته
چونکه مه شورم به (قانع) کافی به نه م سه ر وه ته
خه رقه بی شاهو عه سای موسا له لام بی شه و که ته
فه خری نیمه وا به که ول و پوست و دارمه شا که وه

من که گیروده ی زه مانم پیم بلین بو کوی هه لیم ؟
قهت نه بو کی مه رami خوم بنیمه باخه لیم !
خو هه میشه هه ر ونومه و نیسته کهش دیسان نه لیم
عیره ته نه ربابی غیرهت تی بگهن من چی نه لیم !
نه هلی عیصهت حه په ، سه ر به ستی به لای بی با که وه

بو نه ما مه یدانی شورش بو نه ما به زمی غه زه ب ؟
بو شکاو به سرایه نه ستو سه ر به سه ر ده ستی ته ر ه ب ؟
کوا نه هیری ده نک دلیر و حا کمی عالی نه سه ب ؟

بو نه مانی دین و غیره ت هیمه تی کوردو عه رب

وا به سهر له وحه ی کیتا بی حه سره تی نه ترا که وه

سه بری نه م خولیا به که وه میشکی کوردی دهر به دهر

غیره تی نه ربابی هیمه ت بو فلس چوو به هه دهر

خوینی نه ولادی نه ریژی بو ته ماعی پرر زهره ر

ته وه کانی روپیه خورم پیم نه لین نه ی قور به سهر

که ر به جو به بری شه هیده! سه گ به گوشتی لا که وه

قه ت نه بو لهم هوزه دا هه رگیز نیشانه ی مکره مه ت

گشت به جاری غه رقی حرس و بی دلی و پرر هه شغه له ت

کومه لی خزمانی من بی جه وه ره و بی مه عریفه ت

لاتن و لوتی و نه فامن بو نیشات و مه نفه عه ت

ده بنه قوربانی سه گی بیشک به باب و دا که وه

هه رچی نه م چه رچه بیینی شیوه نی پرر خه م نه کا

تا ده می نه گری هه میشه زه م له بانی زه م نه کا

چاوی عیبه ت بیینی دانا روژ له روژ تر نه م نه کا

تا ده یتنه مولکی نه ربابی جمیه ت که م نه کا

ناگری تاجر نه یتنه خه رمه نی مه للا که وه

شه رت و عه هده عیزه تی نه قسم به سه دگه وه ره نه ده م

سهر له پیناوی دلا نه روا نه بی قه ت سه ر نه ده م

غه بری نالی پاکی حه یده ر دل به هیچ دل به ر نه ده م

شه رته تا روژی قیامه ت ده س له نه ژنو به ر نه ده م

سهر له قورر نیم بو سیاده ت، به ودله ی خه منا که وه

بو نه ژاکی گول له گولشه ن بوچی گهش بی نه رځه وان ؟
چون له سهر دا دانه رځری خوینی هه وری ئاسمان ،
یژه بلبل لال و له نگ بی ، قهت نه خوینی بهر به یان
بو دلیری حضره تی محمود ، مدو حی جیهان
تاقه بهك گول بو به فهرقی پیری نه حمده كاكهوه

دادو بی دادو فوغانم بو نه کهم با هه ر به کهم
فورر پیوم هه ر له ته وقی سهر هه تا نوکی قه دهم
دو به دو وهك جیگه داری خوسره وو جهمشیدی جه
بو دو محمود خان نه میری سهر حه دی روم و عه جهم
بون به نه سحایی قوره یشو چونه ساکی چاکه وه

سا قه لهم هه لېگړه (قانع) پیره نو سین (عن قریت)
هه ر بی خه تمه به حمده دی سهر وهری پولی نه دیب
حمده یا فهرموتنه نه مرو مسرعه بکی دل فریت
سالی ته نریخی نه نوی : نالی كاك نه حمده غه ریب
کهوته عالم دل حه زین و دیده یی نم ناکه وه

« نه م بازاره »

کورده بنواره که دنیا چون خه ریکی سهر و ته
ره بی تو راستو نه بی وائیشو کارت غه فله ته
کورده شهرمی زه ندو بابا ئارده لانت ناتگری ؟
هوزی ناریک و دروزن سودی دهر دو زیله ته

قونبوله‌ی زهرری و ته‌یاره و رادیوت دیوه به چاو
نو ته‌ریق نایسته‌وه ره‌فتاره‌که‌ت وه‌ك وه‌حشه‌ته

گوی له‌یاری پرر که‌زاف و پرر درو مه‌گره به هیچ

چون شهریکی کردنی پساوی دروزن نه‌گه‌ته

نو له‌گه‌ل هاوتیره‌که‌ت ده‌س ناگری تا‌سه‌رکه‌وی

که‌ر به‌ته‌نها هه‌ولی خوته‌تاره‌زوت زور زه‌حمه‌ته

وا بزانه‌م وا ته‌زانی جوانی و لوسی به‌سه

میله‌تی تو سه‌رده‌سه‌ی بی‌قورر به‌سه‌ر نه‌و میله‌ته !!

هه‌ر که‌سی لانی دروی لیدا و تی داس‌وزتم

ته‌جروبه‌ی که‌جا، ته‌زانی چون خه‌ریکی ته‌فره‌ته

پرچ و به‌رمال و سیواک و ریش و که‌شکول و عه‌با

بو سوالن که‌ی ته‌مه‌ته‌سبایی ژین و حورمه‌ته

لاوی کورد خویندن بخوینه‌یه‌کیه‌تی و راستیت بی

جا ته‌زانی کی‌یه‌قابل ته‌خت و تاج و ده‌وله‌ته

(قانه‌ا) هاوار نه‌که‌ی ته‌ما چ که‌س گوی ناگری

زه‌ری ته‌مسیله (کولاری) ی به‌ر ناگرت بی قیعه‌ته

« خه‌مخوری »

سه‌رم ناوی که‌فیزی به‌گله‌ری و سه‌رداری بنوینی

ده‌م ناوی که‌تیکه‌ی زل‌زلی ته‌نه‌ایی بگلینی

ده‌زه‌بی که‌ر‌ا بی‌گویی نه‌یسی شینی هاو خوینی

خوا نه‌و چاوه‌باکویر بی که‌چاو بو خه‌لقی هه‌ل‌بینی

لڄي خويني نه ڦيري ڀي مڙن ياره ڀي دابري
 زماني به د بلي هيڏه بماسي خيوي خنڪيني
 ده به سراوي که له بچه ڏي ده ستي زالم بو نه ڀي ده ستي
 ڪه نه و ده سته به شي ڀي ده سته لاتي بگري ڀي رڦيني
 له کوٽي حاڪما رڙه ڀي بميني تا دوا عومري
 قلو ناچي که بو هاواري خهلق سستي بنويني
 وهره بنواره کاکم لافي خه بخوري مني لي دا
 که چي بو تا که يه ڪ تانه سهرې سهد وه ڪ من نه شڪيني
 نه بو ده ستي له کوردستانه دا ڀي پاره و وٺوميد
 که پشتي ڀي سهر و ڀي ڀي به دلسوزانه بخوريني
 نظامي عالهي هينده به لاري ديتي پيش چاووم
 نه گهر سهد جاره پنه ڀي کهن نه پچري و تازه ناميني
 مه گهر ده ستي ته بيعت وهر گهرري و بيخاته سهر باري
 که ريشه ڀي نه هلي نه م عه سره به ده ستي جه وورده ريني
 له پاشا دا ڀي که نه م خاکه کوري ڀي تازه به ڀي دا کا
 نه و ڀي تيکوشي وه ڪ (قانع) براکاني بلاويني
 « نه وروز نامه »

لاوي کورد نه وروزه نه مرو کاني کشت و کالته
 کاني سهرې دول و شيو سهر که ژي خال خالته
 تا به ڪي هر تاره زوي دانيشتي ناو مالته
 تا به که ڀي کول کيشي خهلق و پوش و دررک و دالته

هوشي ناني خوت بي نه مرو كه واسه سركه
چاوي نوستن هه لبره و بنواره دهشت و كوهسار
خوت و گاجوت به جاري بچنه ميرگ و ميرغوزار
تو به هيزو زوري بازوت ، نهو به شاني پرر ده مار
بهركي زستاني فري دهو ههسته بوسه ريش و كار

راپهره نه م روژه روژي خزمه تي مندالته
ينه سهر مهيداني غيرت بو ژياني نيشتمان
دهستي بهك بگرن به هيمهت پشتي بهك بگرن جوان
دهنگي نازادي و براي با بگانه ناسمان
سهيري نه م شاخ و چيايه چون به چاوي چاوه روان

چاوه رواني ههله نهكي رهنجي شان و بالته
لاوي خوين گهرم درهنگه بينه بهزمي هات و چو
ني بكوشين بو وهتهن هه رتا ده رينين نابرو
چاوي بهرزو كهو بينه حالي خاكت زو بهزو
نيشتمان گاني زيرو زيوه بو دهسته تي دهو

تو كه ناني جوت بي نهو روژه جهژني سالكه
ههلهك بالي نيشتماني ييري ميللي بينه سهر
خويني بهد گوي نيشتمان زو برريژه بي خهتهر
تا به كه ي پهستي و به شيوي نه ي گروه ي پرر هونهر
وا دراوسي سواري با بون چونه ناو كورهي قه مهر
تو تهريق نايته وه كورده نه مه نه حوالته

وا به هاره سه ره که وه بو سه ره مله و نیلاخ
ئاوړیکې ده وری خوت ده و تی بفکره ده س و برد
ینه بهر چاوت نمونه ی میوه هاتی زبرو ورد
که ر چاوی نیشتمانی سه یری خاکی خوت کرد

نه وروپا موحتاجی میوه ی وشکی ئال و والته

لاوی خوین که رمم بزانه خاکه که ت هر نیعمه ته
حورمه تی خاکت بزانه موسته حقی حورمه ته
مه عده نی زیوو ته لایه کانی دوررو سه روه ته
پیت بلیم نه م خاکه گامه تا بزانی جه نه ته

یادگاری هوزی مادو زه ندو پوری زاته

کوانی لاوی توله سینم بوچی نه مرو ون بوون
کوانی شیری شیر شکارم ریگه بان گوم کردون
کوا سواره ی رم وه شینم بو له ریتا دهر چون
داخی داخانم وه تنن نه رده لانت نوستون

نه و که سه ی قوربانی تو بی (قانع) بی ماله

« ساقی نامه ی قانع »

ده ساقی به حقی پیاله ی شه راب
به جهرگی پروزادی هره وهك كه باب

ده رونم له خهم که یله که اللهم له تم
جگر پرر له زوخاوو دل پرر له خهم

بشوره به مهی چلک و ژهنگی دهروون

چ مهی ! وهك چرای نور روناك و رون

تهوا فهسلی نهووزو وهعهدهی گوله

سه دای چه چه مهی شیوه نی بلبا

گولاله به خه به ، سه مهن گل به کول !

سپی چوزه رهو ساق هر وهك سه هول

له بن قهلبه زه و شاخو تا فا چنور

له گهل به رزه لنك تیکهل و خوارو ژور

که مهر گول گولو بهر که مهر تال و وال

نمی شه ونمه بی ده غیله و زه لال

وه نه وشه به گهر دن که چی وهك هه تیو

دلوپه له نه شکوت وهك شوشه زیو

چه مهن سهوز پوش و چیا زهردو سور

بریقهی سهر تاوان ههر وهك بلور

ده ساقی به میجرایی هر دو بروت

به نازو گر شه مهی دو چاوانی خوت

ژمارهی پیالهم مهكه تا به هار

نه چی با بچیتسه هزاران هزار

سهرم مهست که ! با سوری مهستانه دهم

دهم تهر که با ! نوتقی مهردانه دهم

برريژم به سهر خاکه دا سيم و زهر

بنيزم له سهر بهرده دا سهولي تهر

كه مهر كس له سهولم گولي بو بكا

وه يا پاره يي زيرو زيوم بيا

له پهستي ههلي سينمو يته بال

به فرر كه له فرر كه ههتا نوکي بال

بكيشم قهلام وهك پهرري جه بره نيل

فواره ي تهرري نيكه وهك سهلسه ييل

بنوسم سهرا سهرا به يهك داستان

له نيمه ههتا خلقه تي جن و جان

ده ساق به حاجت رهزي لا نزار

به زهردي خهزان و به سهوزي به هار

مزو خوت و مه جليس به مه ي داگره

كه مهستي له ستي كه ليك چاتره

دو گويم پرر كه په ي په ي له قه مقام ي جام

شه کرده ، وه كو توتي ييمه كه لام

شهرا يي كه رهم كه ! پيال ي بلور

نهوهم پشت به پشت مه ست بي تا نه فخي سور

نه گهر سهر خوشم كه ي به دو جامي مه ي

نهريژم حكاياتي جه مشيدو كه ي

ده ساقی به خاتر شهرابی دروست
به نه‌شهی سهری لاوی میلت پرت

هه‌تا چنگ و چه‌نگالی شه‌هبازی مهرک
له سینم سهری هل نه‌داوه له جهرک

برریژه له بارانی مه‌ی سوبح و شام
زرره‌ی ئیستیکان و جه‌لاجیلی جام
وه‌ها سهر خوشم‌کهی به سه‌ه‌یرانی گول
له مه‌ستیم دو سه‌ه‌د مهرک مات و خه‌جل

ده ساقی به سهر گهردی سهر په‌نجه‌کات
به گوزه‌ی بلورینی هرر که‌نجه‌کات

برریژه و بگیوره و بنوشه‌ شهراب
به نالینی هودو به زی‌کهی روباب

وه‌ها بم که ناگام نه‌بی قه‌ت له خوم
که خه‌م هات به سهر به‌ستی من خه‌م بخوم

چ خوشه به مه‌ستی بنالینی شه‌و
چ خوشو نه‌ترسی له نه‌م یا له نه‌و

به گهرمی سه‌رم با بسوتی ولات
به شوری دلم شیت هه‌که‌م کابه‌نات

سه‌ه‌دایی بخوینم به سه‌ه‌وزی گرین
مه‌لایه‌ک بلین سه‌ه‌د هزار واه‌رین

ده ساقى به عهـشـقى سـهـرى پـرر هـهـوهـس
به يادى بروى چهوت و چاوانى مهس

كهـرم كه پـيـالهـى گـولى زهـرر نـيـكار
هـهـتا فرسـهـته مـاوه وهـعهـدى بهـهار

كهـفهـوتا بهـهارو نهـما نهـستهـرين

منـو بـلبـيش دـينه سـهـر زارو شـين

نهـمن هـهـو نهـگـريهـم له بهـر داخـى دل

نهـويش هـهـر نهـزيرـينى بو بـونى گـول

بـيـارينه بهـحـرى سهـخـاوو كـهـرم

له سـهـر دهـركه مـيـخـمت ، له دل دهـركه هـم

ده ساقى خوا حافىزى نازهـكـت

سـهـرو روـح پـيشـكـش سهـداى سـازـهـكـت

بـنـگوـينه به دهم نـازـهـوه فـهـرد ، فـهـرد

له بهـر دهـفـى هـيـجـران و تهـسـكىـنى دهـرد

مـقـامى بـلى خـويـينى دل يـته كـول

كه يادى زهـمانـهـى قهـدـيم يـته دل

چ خوشه سهـداى مـوزـيـك و چـهـنگ و نهـى

چ خوشه مـن و ساقى و پارو مـهـى

چ خوشه دهـف و بهـر بـوت و هـهـل هـهـل

چ خوشه سهـداى شـيـوهـن و وهـلـوهـله

ههتا زیندووم یهك دو جامی گران
كهههه كه به فدییه قهزای باخهوان

كه مردم وه كو شیخی (سه‌ادی) فه‌دیم

له زیر خاكهدا نه‌به‌ه عهزمی ره‌مبیم

نه نیسته نه‌زانن كه من چیم و کیم !

نه كهس قابله پی بی جیه‌كه پیم

به‌رگی دوهههه له دیوانی [قانع]

[باخچه‌ی كوردستان]

به شوین نهه به‌نده‌دا چاپی دوههههه ده‌ر نه‌چی

چاوه‌روانی به‌كه‌ن

له چاپ‌دانه‌وه‌ی به‌ده‌ستی نه‌وه‌ی [قانع] ه

— « سوپاس ! » —

ریك و پیک و قه‌شه‌نگی نهه به‌رتو كه به‌ره‌هه‌می دلسوزی و ئیش‌کردنی

کریکاره‌کانی چاپ‌خانه‌ی (راه‌برین) ه بویه له ناخی دله‌وه زور سوپاسی

ده‌س‌پاکی و دلسوزی و خاوبینی‌بان نه‌كه‌م . — وربا قانع —

۲۰۰۰ — ۱۹۷۰/۸/۲۰

به ره‌زامه‌ندی وه‌زاره‌تی [روشنبیری و راگه‌یاندن] چاپ کراوه .